

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198944

UNIVERSAL
LIBRARY

JIA UNIVERSITY LIBRARY

2 Accession No. 124773

17 D.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

ದಾಖಲೆ

1582

should be returned on or before the date
low.

[ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕವಿದಿಡಲಾಗಿದೆ]

ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ

ಮುದ್ರಣಕಾರರು :

ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್
ಬೆಂಗಳೂರು ೪.

ಮನವಿ ೨

‘ ದಾರ್ಶಿಕ-ದರ್ಶಕ ’ ಪದಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೇಲೆ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಎರುಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೂ ವಿಸ್ತೃತ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ದರ್ಶಕ’ ಎಂಬುದೇ ಸಾಧುವಾದದ್ದು-ಸಮಂಜಸವಾದದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ಆಧಾರಗಳಮೂಲಕ ಘನವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೂ ಹಿರಿಯರೂ ಆದಂಥ ವೈದ್ಯಗುರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭಾರದ್ವಾಜ ರವರೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಕೆ. ತಿಮ್ಮಣ್ಣಚಾರ್, ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಟಿ., ರವರೂ ಮತ್ತು ಕವಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದಪ್ಪೆ ಎಂ. ಎ., ರವರುಗಳೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿ, ತಿದ್ದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ವೇಳೆಗೆ ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಿದ್ದಿದೆ. ಉಳಿದಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾರ್ಶಿಕ ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ ‘ ದರ್ಶಕ ’ ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

‘ ಶ್ರೀನಂದನ ’

29-5-52

ಆಶೀರ್ವಚನ

“ಶ್ರೀನಂದನ”ರು ‘ದಾರ್ಶಿಕ’ ಎಂಬ ನವೀನ ಪದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಅದೊಂದು ನವೀನ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವೆಷ್ಟೋ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ, ಜನಾಂಗಗಳ ಅಳಿವು ಉಳಿವುಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ, ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಭಂಗ ಬರುವಾಗ ಭರತ ಮಾತೆಯು ವಿಭೂತಿಪುರುಷರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಸವಿಸಿ, ಅವರ ಮೂಲಕ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಅಮರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಸುತ್ತ, ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯನವೀನವಾದ ಅಜರ-ಅಮರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಚ್ಚಳಿಯದ ತನ್ನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತೋರುವ ಭಾರತೀಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಛಾಯೆಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧದೇವ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅಮರ ಸಂದೇಶಗಳಿವೆ. ಗಾಂಧಿಯವರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದವರೇ ಹೇಗೆ ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ‘ಗಾಂಧಿಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮ’ ಎಂಬ ವಂಚನಾತ್ಮಕ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಿಡಿದು, ಅದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಆ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ, ಶಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅವರ ಭಕ್ತರಿನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಅಚರಣೆಗೆ

ತಂದು ಲೋಕಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೋಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು
 “ ಶ್ರೀನಂದನರು ” ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಹಿತಿ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ
 ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಧೃತ್ಯವನ್ನು
 ರಂಗಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಿ ತೋರಿಸುವುದರಿಂದ ಗಾಂಧೀ ತತ್ತ್ವ
 ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಜಗತ್ತಿನ ಇಂದಿನ
 ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ ತತ್ತ್ವಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರದೆ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ದೊರೆಯದು.

ಪ್ರಚಾರಕಾಧ್ಯಕ್ಷ ‘ ಧೃತ್ಯ ’ ಗ್ರಂಥಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಹ
 ಕಾರಿ. ಶ್ರೀ ನಂದನರು ಜಗತ್ತಿನ ಶಾಂತಿ, ಮಾನವನ ಮೇಲ್ಮೈ
 ಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಭದ್ರವಾದ ಬುನಾದಿಯಮೇಲೆ
 ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುವ, ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ
 ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವ ಬೇರೆ ಧೃತ್ಯಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು
 ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುವೆನು.

ಬಸವನಗುಡಿ
 ಬೆಂಗಳೂರು ೪
 ಜೈಶಾಮಿಬಹುಳ, ೩. ನಂದನ ಸಂ.

ದ. ಕೃ. ಭಾರದ್ವಾಜ.

ಮ ನ ವಿ

ಈಗ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಬೇರೂರಿಟ್ಟ ದಾಸ್ಯಭಾವವು ಕಳಚಿ, ಸ್ವತಂತ್ರಭಾವವು ಮೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ. ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ವೈಭವದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿ, ಅವರೆ ಆದರ್ಶ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕೀರ್ತಿ ಕಳಶವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯನ ಹಿರಿಯಾಸೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಲವನ್ನು ಒಂದು ಪರ್ವಕಾಲವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ತನ್ನ ತನ್ನದ ಪರಿಪಾಲನ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನ ಕಾಲವೆಂದರೂ ಸರಿ. ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಚೋದನ ಕಾಲವೆಂದರೂ ಅಹುದು. ಈಗಿನ ಹೊರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಕಾಲವರಿತು, ಕಾರ್ಯವರಿತು ತುಂಬುಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದಡಿಯಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾವನೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕವು ನಮ್ಮ ಯುವಕವೃಂದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಸಹಾಯ ನೀಡಬಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಿಂದಲೂ, ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಬಗ್ಗುವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವುದೆಂಬುದು ಧ್ವನಿತವಾಗುವಂತೆ ರೂಪಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬುದ್ಧ, ವಿನೇಕಾನಂದ, ಗಾಂಧಿಯಂತಹ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದು ಆಕಾಶದ ಆವರಿಕೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಹಿಡಿಸು ಕಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆನ್ನುವಷ್ಟು ದಾಸ್ಯವೈದವಾದರೂ ಇಲ್ಲವಾದರೂ!

ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ದರ್ಶಕ, ದರ್ಶಿ (Guide) ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಅಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾಗದ ಕಾರಣ ಕಲ್ಪಿತವಾದ (Self-coined) 'ದಾರ್ಶಿಕ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ನೋಡುವ-ನೋಡಿಸುವ ಎರಡು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕರ್ತೃವಿಳಿದು ನಡೆಯಬಹುದಾದ ರಿಂದ ಈ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಬೇರೆಯಾವ ಪದವೂ ಈ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದಂತಹ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕಲ್ಪಿತವಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಪದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವಹಿಸಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನವುರಾದ ಹಳಗನ್ನಡ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಯಿಂದ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವೋ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಂದಸ್ಸಿನ ನಿಯಮವನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸದೆ ಭಾವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಓದಬಹುದಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದೆ.

ಇದರ ಮುದ್ರಣವು ಕೇವಲ 8 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದುದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹ. ಕರಡು ಪ್ರತಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ದೋಷಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮಾದ ವಶದಿಂದ ಆಗಿರಬೇಕಾದ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಓದುಗರ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಪಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ತಪೋಲೀಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಓದುಗರು ದಯವಿಟ್ಟು
ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಇದನ್ನೊದಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು
ಕೊಡುವುದರಮೂಲಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಹರಸಿದ ಪೂಜ್ಯರೂ
ಹಿರಿಯಸಾಹಿತಿಗಳೂ (ಇಂಗ್ಲೀಷ್ - ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಕನ್ನಡ
ನಿಘಂಟಿನ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ವಿಜ್ಞಾನ, ದಾಂಪತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ
ಸಂತಾನ ವಿಜ್ಞಾನಾದಿ ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರೂ) ಆದ
ವೈದ್ಯಗುರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ದ. ಕೃ. ಭಾರದ್ವಾಜರವರಿಗೆ ನನ್ನ
ವೈತ್ಯವರ್ತಕ ವಂದನೆಗಳು. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ
ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು,
ಹರಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ; ಕರ್ಣಾಟಕ
ಕವಿ ಸಾರ್ವಭೌಮರೂ ಆದ ಪೂಜ್ಯ ಗೋವಿಂದಪೈಲವರಿಗೆ
ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದು ನನ್ನ
ಕರ್ತವ್ಯ. ಕೈ ಬರದವ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದಿ ಪತ್ರ ಮೂಲಕವೂ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ವೆಚ್ಚಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ
ರಾದ ತರುಣ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅದರ ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು
ಅರ್ಪಿಸದಿರಲಾರೆ. ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದ
ಮೆಸರ್ಸ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅಂಡ್ ಕೊ., ರವರಿಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು
ಬುಕ್ ಸೆಂಟರಿನವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ
ವಿಧದಲ್ಲೂ ನೆರವಾಗಿ ನಿಂತು ಅತಿ ಶ್ರೀಘ್ರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ
ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಎಂ. ಎಸ್. ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ರವರಿಗೂ ನನ್ನ
ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

‘ ಶ್ರೀನಂದನ ’

ಸಾತ್ತ್ರಿ ವಿವರ:-

ದಾರ್ಶಿಕ

ಋಷಿ

ಆಚಾರ್ಯ

ಬುದ್ಧಾಶ್ರಮದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು

ಬುದ್ಧ

ವಿವೇಕಾನಂದ

ಗಾಂಧಿ

ಜನಗಲು

|| ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಸೀದ ||

ದಾರ್ಶಿಕ

(ಈಗಿನ ಬೀವನ ಹೊಯ್ದೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ಮನೋದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ಸಂಕಟವನ ಜನಜಂಗುಳಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಯುವಕನಾದ ದಾರ್ಶಿಕನು ಅವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸಿದ್ಧೆಹತ್ತಿ ಮಲಗುವನು. ಆದೇ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಏಕುಪ್ಪರ್ದತಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ ಒಲ್ಲಿ ತಪೋಮಹಿಮುರ, ತಾತ್ಪಿಕರ, ಸುಧಾರಕರನ್ನು ಕಂಡು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿರುವುವು.)

ದೃಶ್ಯ ೧

(ಏಕುಪ್ಪರ್ದತದ ಮಾನಸ ಸರೋವರದ ಬಳಿ ದಾರ್ಶಿಕನ ಪ್ರವೇಶ.)

ದಾರ್ಶಿಕ —

ಮುಗಿಲ ಮುತ್ತಿಡುವದತ್ತರದ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟ ಕಾವಲಿ
ಅರೈಯುವವರರು ಮಿಂದಿರುವ ಈ ಸರಸಿ ಪಾವನವು !
ಅ ಸೋಮಸೂರ್ಯರ ಕುಲವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಪಾವನವು!
ಯಕ್ಷ ಕಿನ್ನರ ದೇವ ಮಾನವರೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಪಾವನವು!
ಭಾರತದ ಭವ್ಯ ಭಂಡಾರದಲಿ ಇದೆ ಮಾಣಿಕವು
ಪಾಸುಗಳ ಕಳಚಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಗಳ ಹೊರಿಸಿಟ್ಟು
ತಂಪಿನುಸಚಾರವೆಸಗುವುದೆ ? ಈ ಸರಸಿ!!

(ಮರೆಯಿಂದ ಘ್ನನ)

ಎಸಗುವುದು, ಎಸಗುವುದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅರುಂಟು! ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ತನಿಯ ಮಾಡುವರು
ಇದ ತಾವಸರ, ತಾತ್ವಿಕರ ಬೀಡೆಂದು ಕೇಳಿಹೆನು
ತಪವಾಚರಿಸೆ ಆರು ಬಂದಿಹರೇನೇ? ಕಾಣೆ
ನೋಡುವೆನು.

(ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಋಷಿಗಳ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು.)
ಋಷಿವರರು!

ನಮಿಸುವೆನು ಋಷಿವರೈ.

ಋಷಿ - ದೀರ್ಘಾಯುಃ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಎನುಗೆಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಾಯು ಋಷಿವರೈ!
ಎಮ್ಮನಾಡಲಿ ಆಯು ಅಲ್ಪವಾಗಿರೆ
ಬಾಯೊಣಗೆ ಬರಿದೇಕೆ ಹರಸುವಿರಿ?

ಋಷಿ - ಎಮ್ಮನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತಪದ ಬಲವುಂಟು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಅರುಂಟುಂಟು,

ತಪದ ಬಲದಿಂದ ತಿಳಿದಿಹಿರಿ ವೇದಗಳ
ತಿಳಿಸಿದಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧರ್ಮಗಳ;
ಅಲ್ಲದೊಡೆ, ಈ ಭರತಖಂಡದಿ
ಬಲವುಂಟೆ? ಬೆಳಕುಂಟೆ?

ಆದೊಡೆಂ,

ಈ ಯುಗದಿ ನಿಮ್ಮ ತಪಕೆ ಬಲವಿಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮ ನೀತಿಯುತ ಮಾಡುಗಳು
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಧರ್ಮಗಳು ಸತ್ತಿಹವು!

ಯುಷಿ - ಸತ್ತಿಹವು!

ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸವೆದರೂ,
ಧೃವತಾರೆ ನಂದಿದರೂ
ನಂದಲಾರವವು.

ಅವಕೆ ಸಾನ್ವಂಟೆ? ಹುಟ್ಟುಂಟೆ?

ಯೋಗದಲಿ ಕಂಡಿಹವು
ಯೋಗದಲಿ ಮಾಡಿಹವು
ಯೋಗದಲಿ ಬೆಳೆಸಿಹವು
ಅವಕೆ ಸಾನ್ವಂಟೆ? ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಈ ಗಗನ ಹಿಮರಾಶಿ ಮಧ್ಯದಲಿ
ಚಳಿಯಿಂದ ಸೆಡೆದಿಹುದು ನಿಮ್ಮ ಮನ
ಮೊದಲೆರಡುಮೂರು ಯುಗದಲಿ
ನಿಮ್ಮಾಟವಾಡಿದಿರಿ, ನೋಡಿದಿರಿ,
ಈ ಯುಗದಿ ಅವಕೆ ತಾವಿಲ್ಲ ಋಷಿಪರೈ

ಕೇಳಿರಾ? ಕಲಿಯುಗದಿ ಎದ್ದುನಾಡ —

ಧರ್ಮವದು ಬಯಲಾಗಿ ಹೋಗಿಹುದು.
ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಹುದು.
ಅಜ್ಞಾನಸಾಗರವೆ - ಸುಜ್ಞಾನ ಶರಣಿಯು.

ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಂಟೆ? ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಾವುಂಟೆ?
 ನಿಜವೆಂದೆ ನೆಡೆಯುಂಟೆ? ನೆಲೆಯುಂಟೆ?
 ಬಡತನದ ಬೀಗೆಯೆ-ಸಿರಿತನದ ಸಂಭ್ರಮ.
 ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಮಾರುವರು ಗಂಡುಗಳ ಕೊಳ್ಳುವರು.
 ನ್ಯಾಯವೆಂದಾಡುವರು-ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವರು.
 ಸರ್ವರಿಗೂ ಭಗವಂತ ಸರ್ವರಲಿ ಭಗವಂತ
 ಒಬ್ಬನೆಂದಾಡಿ, ಸಾವಿರ ದೇವರ ಮಾಡುವರು.
 ಹಣವೆಂದೆ ಗುಣವೆಂದು ಹೆಣವಾಗಿ ಗಳಿಸುವರು.
 ಕರುಣೆಯೆಂದೆ ದಿವ್ಯ, ಬರೆದುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಕಂಡಿರಾ ಯುಷಿವರ್ಯ!

ನಿಮ್ಮ ತಪಕೆ ರಕ್ಷಿಸ ಬಲವುಂಟೆ?
 ನೀವಿತ್ತ ಸಂದೇಶ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ
 “ದೀರ್ಘಾಯು” ಮಾಡಿರೈ!

ಯುಷಿ - ಮಾಡುವೆವು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

‘ಮಾಡುವೆವು’-ಎನ ಮಾಡಿಹಿರಿ?
 ದೇವ-ವೇದಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ
 ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮದ ಬಣ್ಣಗಳ ಬಿಗಿಯಿಂದ
 ನರಪ್ರೇತ ಚಿತ್ರಗಳ ಚಿತ್ರಿಸಿಹಿರಾ?
 ಸತ್ಯ-ಸದನೆಗಳೆಂಬ ಮಾಲೆಗಣ್ಣಿನಿಟ್ಟು
 ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಬಡಭಾವನೆಯ ತುಂಬಿ
 ಆ ಗೊಡ್ಡು ತತ್ವಗಳಡ್ಡಬರಿಸಿ

ದಾರಿಗೆಟ್ಟು ದಣವಾಚಾರಗಳ ಹುಗಿಸಿ
ಅದೋ! ಸಗ್ಗ! ಇದೋ ನಾಕ!
ಇದೇ ಜೀವ! ಅದೇ ದೇವ!
ಎಂದೆನುವ ತಾಳಮೇಳಗಳ ಮಾಡಿ,
ತೊಗಲು ಗೊಂಬೆಯಾಟ ನೆಡೆಸಿಹಿರಾ?

ಶುಷಿ - (ಮೌನ ನಾಗಿರುವರು)

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಮೌನವೇಕೆ ಶುಷಿವದ್ಯ, ಆಡಬಾರದೆ?
ಅಯ್ಯೋ, ಕಣ್ಣೀಕೆ ಹನಿಗೂಡಿಹುದು?
ಕ್ಷಮಿಸಿ ಶುಷಿವರಾ, ಬೇಡದಾನಿಮಗೆ
ಆಡಿ ಬವಣೆ ಮಾಡಿಹೆನು. ಕ್ಷಮಿಸುವುದು.

ಶುಷಿ -

ಕ್ಷಮೆಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಮಗನೇ!
ನಾನಿತ್ತ ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ
ಕತ್ತಲ ಗವಿಗೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ನೆಡೆಸು
ಕಾಳೋರಗವ ತುಳಿದಿಹಿರಿ,
ವಿಷವೇರಿ ನರನಾಡಿಗಳ ದಹಿಸುತಿರೆ,
ಮನವೆಲ್ಲ ವಿಷಹೊಗೆಯಾಗಿಹುದು.
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣುಹನಿ.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಸಾವು ನೋವನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ
ನಿಮಗೇಕೆ? ಕಣ್ಣುಹನಿ ಶುಷಿವದ್ಯ

ಋಷಿ-

ನಮ್ಮ ಮುಮ್ಮುಗಳು ನೀವ್
ನಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಕೊನರುಗಳು,
ನಮ್ಮ ರಕ್ತದ ಜೀವ ಬಿಂದುಗಳು.

ದಾರ್ಶನಿಕ- ಅಂತಾಮೋಡೆಮುಗೇಕೆ ? ಈ ಗತಿ.

ಋಷಿ-

ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲದ ಮನದಿಂದ
ಅಶ್ರದ್ಧೆ-ಆತುರದಿಂದ.

ದಾರ್ಶನಿಕ-

ನಿಮ್ಮ ವಾಣಿಗಳೋ ಗುಟ್ಟಾಗಿಹವು.
ಕಬ್ಬಗಳೋ ಕಲ್ಲ ಕಡಲೆ
ಅದೆಂತು ಮನ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ? ಋಷಿವರ್ಮ.

ಋಷಿ- ಉಂಟೆ ?

ಗುಟ್ಟಿಲ್ಲ, ತೆರೆದಿಟ್ಟು ಗುಟ್ಟು
ರಸಕಬ್ಬ ಗಬ್ಬ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಕ್ಕುಂಟು ಸಿಹಿಯುಂಟು
ಇವೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರ ನಿರ್ಧಾರ.
ನಿಂತು ನೋಡಿರೈ, ನೆಡೆದು ನೋಡಿರೈ
ನಿಜವ ಕಾಣುವಿರಿ, ನೆಮ್ಮದಿ ಪಡೆವಿರಿ.

ದಾರ್ಶನಿಕ-

ಈಗ ಎಮ್ಮನಾಡಿಗೆ ಪರನಾಡಿಂದ
ಬಂದಿಹವು ವಾಣಿಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು

ಅವು ಎನ್ನು ಉದ್ಧಾರವೆಸಗುವುವು

ಯುಷಿ- ಮಗನೇ

ಮಂಕೇಕೆ ಕವಿದಿಹುದು ಧನಗೆ !

ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲವೈ
ಇಲ್ಲಿಂದ ಪೋಗಿಹುದು.

ಎನ್ನು ಬೆಳಕಿಂದ ಹಾಯ್ದೊಂದು ಕಿರಣ
ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಾಗಿಯುದು.
ಅದಕಂಡು ಹಿಗ್ಗುಪ ಬಾಯ್ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವಿ
ಪಪ್ಪ ಮಾಣಿಕ್ಯವಿರೆ ನೊರ್ದ ಗೊಡವೆ ಏಕೆ ?

ಹಾರ್ತಿಕ- ಉಂಟೆ ?

ಅವರ ಸಾಧನವೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ?

ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೆರಳಿಸಿ
ಬೇರೆ ಜಗವನೆ ತೋರಿಹರು.
ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯಮವ ಭೇದಿಸಿ
ಸೃಷ್ಟಿ ಪಂಥವ ಹೂಡಿಹರು.
ನಡೆನುಡಿಯೋ-ನನೀನ ನವುರು
ಇದಕಿಂತ ಹಿರಿದುಂಟೆ ? ಸಿರಿಯುಂಟೆ ?

ಯುಷಿ - ಮಗನೇ,

ನಿನ್ನ-ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನ ದಹಿಸುತ್ತಿರುವುದು.
ನಿಮ್ಮ ರೂಪಿನ ಹೊಕಪ ನೀವೇ
ಮರೆಮಾಡುವುದೆ ? ಅವರವರ

ತಂಬುಲದ ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ

ಕೂಡುವುದೆ ?

ಕಪ್ಪೆ ಕೂರ್ಮಗಳ ತೆರದಿ

ಸಪ್ಪೆ ಜೀವನಮಾಡಿ

ಹತ್ತೊಡಲ ಬಂಜೆ ಮಾಡುವುದೆ ?

ನಿಮ್ಮನಾಡದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಡಲ್ಲ.

ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯದು, ಯೋಗ ಗುಹೆಯದು.

ತಾಸಸರ ಪರ್ಣಶಾಲೆ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿ.

ವಿಜ್ಞಾನ-ಸುಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ

ವೇದವೇದಾಂತದ ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ

ಭಾರತಿಯ ಭವ್ಯನೋಟ ಅನುಪಮ.

ಅವಳ ಮಹತ್ವ ಕಡಲ ಕಾಣು.

ಅವಳ ರೂಪೋ ನಿರಾಡ್ರಾಪು.

ಅನಳುಸಿರು ಪರಿಮಳಕು ಹೆಸರು.

ಅನಳ ರಾಗ ರಾಗದ ಮಧುರ ಮೂಸುವುದು ಮುಗಿಲ.

ವೂಡಲು ಮಡಿ ಮಡಿಯ ವಜ್ರದ ಹರಳು.

ಕೊರಳ ಕಾಣು ಸರಸರದ ವಾಹಿನಿಯರ ಹೊರಳು.

ರೂಪುರೇಖೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣ ಕಳಚುವ ಮಿಂಚಿನೊಡರು.

ಉದರ ಒದರುವುದೋಜೆಯ.

ಕುಂಡಕುಂಡದ ತೇಜ ಚಿಮ್ಮುವುದು.

ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮದ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಲಿ

ನೈದ ಉಡೆ ಉಟ್ಟಿಹಳು.

ಮಂಗಳದ ಮಾತೆ ತೊಟ್ಟಿಹಳು

ಶುಭದುಂಗುರವ ಶೋಭನದ ಬಳೆಯ,
ರಾಂತಿಕಾಂತಿ-ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರ ತಿಲಕ
ಯೋಚೋಚು ಕಾಣುವುದು ಫಾಲದಿ.

ಕೆಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಕುಂಡಲ ಕಣ್ಣಿದರಿ
ಕಾಣುವುದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ.
ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಲಾಡ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸುತ್ತಿನ
ಮುತ್ತುಗಳ ಚಕತುಂಬು ತೂಗುವುದು
—ಕೂಗುವುದು.

ಬೆಳ್ಳಿದೆಯ ರಾವುತರಿಂ ಬಿಗಿಸಿಕೊಡು ಭುಜಕೀರ್ತಿ.
ಇತಿಹಾಸ ಸಾಲಿನಲಿ ಕೋದ ಕರಿಮಣಿಯ ನಡುವೆ
ತೂಗುವುದು ಮಂಗಲದ ಬಟ್ಟು-ಹಿರಿತನದ ನೆಟ್ಟು.
ರಾರಿರಾತಿ ತೇಜದಾ ಹಿಮಂತ
ಹಿರಿದಾದ ಭಾರತಿಗೆ ಹಿರಿಮಾಕುಟ

ಮಗನೇ,

ಅವಳೆದೆಯಲಿ ಹರಿದಾಡ್ತ
ಹಸುಗೂಸು ನೀ ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ!!

ದಾಶೀಕ—

ಅಹುದೆ ಮುಷಿನರ್ಯ!

ಅನಿತು ಭರಿತಕೆ ಭಾರತಿ ?

ನಾವ್ ಧನ್ಯರೇ! ಧನ್ಯರೇ!! (ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೂಗುವನು)

ಮುಷಿ — ಅಹುದು ಮಗನೇ ಅಹುದು.

ಎಮ್ಮ ಯೋಗದ ಫಲಗಳೆಲ್ಲ

ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಗಿತ್ತಿಹೆವು.
 ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ, ಬಲುಹಿಂಡು ಬಾಳಿರೈ
 ಅದುವೆ ಎಮಗೆ ಸಂತಸ.
 ಅದುವೆ ನಿಮ್ಮ ನೀಡ ಕೃತಜ್ಞತೆ-
 ವಿಶಾಲ ಮನದಿಂದ ಕಾಣಿರೈ
 ಕುಹಕಮಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವ ಕಾಯಿರೈ
 ಅದರಿಂ ಅರಿವು ಪುಟ್ಟುವುದು

ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗಳ ಅರಿವಾಗಿ
 ಭಕ್ತಿ ಚಾನುರಗಳ ನೆರಳಾಗಿ
 ಒನರ ಬಾಧೆಗಳ ಹೊರಗಾಗಿ
 ಹೊನ್ನ ಹೊಳೆಗಳ ಹಾದು
 ಭಕ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವ ತೇದು
 ಮುಕ್ತಿನುತಗಳ ಕಂಡು
 ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯ ಉಂಡು

ಬಂಜುಲು ಬೆಟ್ಟಗಳ
 ಹೊಳಲು ಹಳ್ಳಿಗಳ
 ಅರಮನೆಯ ಕಿರಿಮನೆಯ
 ಹೂದೋಟ ನಿಪುಗಾಡ

ಹಲವಾರು ಹರಿದಾಡಿ
 ಕಾಲ ಕಾಲವ ತುಳಿದು
 ಸಿರಿ ತಾಯಿ ರೂಪವನು ಕಾಣಿರೈ

ಋಷಿ - ಇದೋ, ಸಂದೇಶ ನಿನಗಿದು.
 ನಿನ್ನವರನರುವಿಂದ
 ನಿನ್ನ ನೀನರಿಯುವೆ.
 ಸತ್ತ ಶಕ್ತಿಯೆ ಎದ್ದು
 ಮತ್ತೆ ಭಾವವ ಮೆದ್ದು
 ನೀನೆ ನೀನಾಗಿ ನಿಲುವೆ.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ನಿಮ್ಮ ಅಮರ ನುಡಿಯಿಂದ, ಅಮರರಾಗುವೆನು.

ಋಷಿ -

ಎಮ್ಮ ಮುಮ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೆ ನೀವು
 ನಿಮ್ಮ ಅಮರ ಬಾಳೇ ಎನುಗೆ ಸಂತಸ.
 ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸವೃಶಂ.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಬೆಳಕೆಟ್ಟು ಕಾಸಿಟ್ಟಿಹಿರಿ,
 ನಮಿಸುವೆನು ಋಷಿವರೈ (ಸಮಸ್ತ ರಮಾಜನನು.)

ಋಷಿ - ದೀರ್ಘಾಯುಃ (ಮರೆಯಾಗುವರು)

ದಾರ್ಶಿಕ - (ಎದ್ದು ನೋಡಿ)

ಕಾಣಿದಾದರೂ, ಋಷಿವರೈ !
 ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಗಿಹರೋ (ಹೊರಹೊಮ್ಮುವರು)

ದೃಶ್ಯ ೨.

(ಸುಂದರವಾದ ಕೊಳಗಲಿಂದಲೂ ಫಲಭರಿತ ಸ್ವಕ್ಷಗಲಿಂದಲೂ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದಾರ್ಶನಿಕನ ಪ್ರವೇಶ.)

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ಋಷಿವರ್ಮರೆಲ್ಲ ಅಡಗಿದರೊ ಕಾಣೆ.
ಮುಮ್ಮುಗಳು ನಾವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.
ಸಂದೇಶ ಬೆಳಕ ನೀಡಿದರು
ಎನಿತು ವಾತ್ಸಲ್ಯವೋ ಋಷಿವರ್ಮಗೆ !

(ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ)

ಆನ ಪುಣ್ಯದ ಬೀಡಿದು ? ಸಗ್ಗವೆ ?
ಸತ್ಯಲೋಕವೆ ? ಶಿವನಾಲಯವೆ ?

(ಮರ ಕೊಳಗಳ ಬಳಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಅಚಾರ್ಯರು ಕಾಣುವರು.)

ಅದೋ, ಆರಾರೊ ...

ಧನಳದುತ್ತುಂಗ ಗಿರಿರಾಜನೀಕ್ಷೆಯಲಿ
ಸುಧೆಯ ಸಿಂಧುವಿನ ತಂಬೆಲರ ಬಳಸಿನಲಿ,
ವಲ್ಲವಿತೆ ವಸಂತ ಮಧುಲಹರಿ ಹೊರಳಲಿ,
ದಳದಳದಿ ದುಂಬಿದನಿಯೊಳ್ಳ ಪುಷ್ಪ
ಸಂಮೋಹದಿ ಮೆರನಮರ ಪುಕೈತಿಯು,
ಬಿಸಿಲ ಬೆಳದಿಂಗಳಂಗಳದಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ
ಪ್ರೇಮದಂತರ್ವ್ಯಷ್ಟಿಕೋನದಿ, ನವೋದಯದಿ
ಮೆರೆಯುತ್ತಿಹರಿವರ್ ಮನುಜರೋ? ದಿವಿಜರೋ?

(ಪ್ರತಿರಬಂಧಂ)

ಆರಿವರ್ ? ಏನನ್ನೋ ಪಠಿಸುತ್ತಿಹೆರ್.

ಅಡಿಸುನೆ.

ನಮಿಸುವೆನು ಅಚಾರ್ಯ. (ಕೈಮುಗಿಯುವನು.)

ಅಚಾರ್ಯ --

ಶುಭವಕ್ಕೆ - ಕೂಡುವುದು ಈ ಪೀಟಿನೆ.

ಈ ಎಡೆಗೆ ನೀ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ದಾರ್ಶನಿಕ --

ಕಾರಣವೇನು, ಬಾಯಾರಿವೊಡೆ ನೀರನ್ನರಸುವಂತೆ
ಬಂದಿಹೆನು.

ಅಚಾರ್ಯ, ಆನ ಆಶ್ರಮವಿದು?

ಅಚಾರ್ಯ -- ಭಗವತ್ ಬುದ್ಧದೇವನಾಶ್ರಮ.

ದಾರ್ಶನಿಕ --

ಬುದ್ಧದೇವ ! ನನೀನ ಮತಾಚಾರ್ಯ!

ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಗೆದ ಪ್ರಭು !

ಆನರ ಆಶ್ರಮವೆ?

ಭಾಗ್ಯೋದಯನಾದಂತಾಯಿತು

ಈ ಬೀಡಿಗೆ ಬಂದುದು.

ಅಚಾರ್ಯ, ಅದೇಂ ನೀನು ಪಠಿಸುತ್ತಿಹುದು.

ಅಚಾರ್ಯ - ಭೂ ಶಾಸ್ತ್ರ

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಎನಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಪಿಡಿ.

ಅಚಾರ್ಯ - ಅಲ್ಪಮೇ—

ಯೋಗ, ಆಯು, ಮನೋ, ಗಣಿತ. ಭೌತ
ಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ.

ದಾರ್ಶನಿಕ—

ಅಬ್ಬ !

ಅನಿತು ಪಠಿಸಿಹಿರಾ

(ಕ್ರೈತೋಲ). ಅವರೇನ ಮಾಡುತ್ತಿಹರ ?

ಅಚಾರ್ಯ --

ಜ್ಯೋತಿಷನ ಕಲಿಯುತ್ತಿಹರು.

ಗೃಹತಾರಿಯೋಡಾಟ ನೋಡುತ್ತಿಹರು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಇವರ ?

ಅಚಾರ್ಯ -- ಅಣುಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯುತ್ತಿಹರು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಅವರ ?

ಅಚಾರ್ಯ - ವಿಶ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಆ ಹೆಂಗಳ ?

ಅಚಾರ್ಯ -- ಚಿತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ—ಗೃಹಶಾಸ್ತ್ರ.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಆ ಕೋಡ ತುದಿಯಲಿ ಕಾಣ್ತಾ ಇವರ ?

ಅಚಾರ್ಯ -- ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರ—ಕಿರಣಶಾಸ್ತ್ರ.

ದಾರ್ಶನಿಕ— ಆಯ್ತಾಯ್ತು ! ಇನಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆನಿಸಿತು
ಕಲಿಯುವುದು ! ಅಚಾರ್ಯ !

ಅಚಾರ್ಯ :-

ಸದಾಚಾರ, ಏಕನಿಷ್ಠೆ, ಗುರುಭಕ್ತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ
ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೇಂ ಆಗಸದ ಪೂವೆ !

ದಾರ್ಶಿಕ - ಸದಾಚಾರ, ಏಕನಿಷ್ಠೆ, ಏತರಿಂ ಬಪ್ಪುನು ?

ಅಚಾರ್ಯ - ದೃಢನಂಬಿಗೆಯಿಂ

ದಾರ್ಶಿಕ - ದೃಢನಂಬಿಗೆಯದು ?

ಅಚಾರ್ಯ - ವಿವೇಚಿತ ಭಾವ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅನಿತು ತೊಡೀರೇಕೆ

ಬರೆದು ಓದಿದೊಡೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೇಂ ಬಾರವೆ ?

ಅಚಾರ್ಯ -

ಅಪ್ಪುದು. ಸಗ್ಗವೇರಲು ಹಗ್ಗದೇಣೆಯಿದ್ದಂತೆ !

ದಾರ್ಶಿಕ - ಅದೊಡೇಂ, ಫಲಿಸವೆ ?

ಅಚಾರ್ಯ - ಉಂಟೆ,

ಅಧ್ಯಯನ-ಅನುಷ್ಠಾನ ಪಕ್ಷಿರೆಕ್ಕೆಗಳಿದ್ದಂತೆ,

ಅದರಿಂ ಫಲಿತವೃಕ್ಷಗಳ ಸೇರಿ, ಸಿಹಿಯಸವಿಯಲುಂಟು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಎಮ್ಮ ನಾಚಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಕಲಿತಿಹರು

ಅಚಾರ್ಯ - ಅಹುದು, ಕೇಳಿಹೆವು.

ಸಾರವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ಯೆ

ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಬಾಳ ಕಲಿತಿಹರೆಂದು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಹಾಗುಂಟೆ ಆಚಾರ್ಯ !

ನವೀನ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನವೀನ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ
ಹೊಸ ಬಾಳ ಬೆಳಗಲೆಣಿಸಿಹೆವು
ಮನುಜನಾಶೋತ್ತರವ ಗುರಿಮಾಡಿ
ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಬೆಳೆಸಿಹೆವು.

ಆಚಾರ್ಯ - ಮನುಜ ಆಶೆಗಳಿಗೇಂ ಸೀಮೆಯುಂಟೆ
ಅವ ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆವ ವಿದ್ಯೆಯೇಂ ವಿದ್ಯೆಯೇ
ಆಗಸಕೆ ಬಲೆಯೊಡ್ಡಿ ತಾರೆಗಳ ಹಿಡಿನಂತೆ.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಕಾಲವನಿತರಲೆ ನವಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನವೀನರಾಗುವೆವು.
ನಾಯು ಭೂಜಲದಲ್ಲಿ ಚರಿಸಿಹೆವು
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪರಿಪರಿಯ ಮೂಲಗಳ ಕಂಡಿಹೆವು
ಗ್ರಹತಾರೆಯೋಡಾಟ ಗುರ್ತಿಸಿಹೆವು
ಅದ್ಭುತದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಹಿಡಿದಿಹೆವು
ಅವನೆಲ್ಲ ಮನುಜನೇನೆಗೆ ಬಳಸಿಹೆವು.
ಬೆಳಕ ಭೇದಿಸಿ, ನೀರನೊಡೆದು ಬಂದಿಹೆವು.
ಚಂದ್ರಲೋಕವ ಹೊಗಲು ಹೊಂಚು ಮಾಡುತ್ತಿಹೆವು.
ಎನುಂಟು ಎನಿಲ್ಲ - ಆಚಾರ್ಯ
ಮಂತ್ರಗಳ ಹಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿಹೆವೆ
ಯಂತ್ರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಹೆವು
ಸುಖದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವ.

ಆಚಾರ್ಯ - ಎನ ಮಾಡಿದರೇನು ಮನುಜ ಮುಂಬರಿವನೇ ?

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ಮುಂಬರಿವೆ.

ಭಸ್ಮ ನೋಟದಲಿ ಕಾಣುತಲಿಹೆವು
ಸುಖ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯದ ಉನ್ನತ ಶಿಖರವೆ.
ಹೆಚ್ಚೇನು ಜೀವಶಕ್ತಿಯನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆವು
ಆ ದೇವಗೀವನ ಚಿಂತೆ ಬಿಡುವೆವು.

ಅಚಾರ್ಯ --

ಸಹಾರಿಂಬುದನರಿಯೆದಿಹೆ ನೀವ್
ಜೀವ ಶಕ್ತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿರಾ ?
ಮರುಳಾಗಿ ಮೋಗಿಹಿರಿ
ಬೇಂಟೆಯಾಡಲು ಮೋಗಿ
ಬುಗಲೇ ಬೇಂಟೆಯಾದಂತೆ
ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲೋಲಾಡುತಿಹರಿ.

ದಾರ್ಶನಿಕ --

ಅಚಾರ್ಯ,

ಅಂತಿರೆ, ಸುಖವ ಸಾಧಿಸ ಬಗೆಯೆಂತು ?
ಎಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ಅವ ತೋರುವುವು.
ನಿತ್ಯಜೀವನದಿ ಉತ್ತಮ ಸುಖವ ಕೊಡುವುವು.
ಮಾನವನ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಕೊನೆಯ ಕಂಡು.
ಅದರ ಪರಿಗಳ ಬಿಡಿಸಿ, ಅದೆಂತಪ್ಪುದನೆ ನುಡಿದು,
ಕಾಲದೇಶಗಳ ಮನದಲಿರಿಸಿ,
ಅವನಾಯುವ ವಿಭಾಗಿಸಿ,
ನಡೆನುಡಿಗಳ ಛಿಧರಿಸಿ,
ಬಾಳ ಹಸಗೈವಾಚಾರಗಳ ಸೂರ್ತಿಸಿ

ಜೀವನದ ಗುರಿ ಏನೆಂಬುದನರೂಬಿ,
ಅದರೊಡನೆ ಸುಖದ ಸೋಪಾನಮಾಡಿ
‘ ಅಡಿಯಿಡು ’ ಎಂದೆನುತ ಘೋಷಿಪುದು.

ಇದರಂತೆಯಲಿವಾಳ್ವ ಶಿಕ್ಷಣಮೆ ಸುಶಿಕ್ಷಣ.
ಅದುವೆ ಸುಖದ ಸಾಧನ ವಾರ್ತಿಕ.

ವಾರ್ತಿಕ -

(ಮೂರನಲ್ಲಿ ಒಂದುಮೂರು ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಂಡು)
ಆಚಾರ್ಯ ಅರವನ್ ?

ಆಚಾರ್ಯ - ಈ ಆಶ್ರಮದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

ವಾರ್ತಿಕ - ಓಹೋ ! ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ! !

ಹೊಳೆದು ಕಾಣುವ ದಿಟ್ಟತನವಲಿ
ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಸುವ ಮೋಹವಡಗಿರೆ,
ಜೆಳೆದು ಬಲಿತಿಹ ಕುಣಿವಪುಗನ
ತೋಳಿನ ತೋಳ ತೂಗುತ ;
ಎಲ್ಲದ್ದೇನು ಹರಡಿದೆದೆಯಲಿ
ಅರುಣ ಮುಂಗುರುಳ ಹೊರಳಲಿ-
ಕರುಣಕಾಂತಿಯ ನೀಲಕಂಗಳ
ಚಲನ ಚೆಲ್ಲತ ಸೂತ್ತವಳಯದಲಿ-
ಎಳೆದು ಬಿಗಿಸಹ ವೀರಗಚ್ಚೆಯ.
ಕಲಿ ಕಂಠೀರನ ಸೊಂಟದಚ್ಚೆಯ.
ಅಚಲ ಸದ್ಭ್ರೂಹ್ಮಚರ್ಯ ತೇಜದಿ
ದಿಕ್ಕದಣಿಸುವ ನಡೆವ ಸೊಬಗಿಂದ-
ಒಳಗೆ ಬೆಳಕಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಸಂತಸದ

ಮೊಗ್ಗ ರಳುವುಡು ತುಂಬಿಯಿಂದ.
 ಬಾಳ ತೊಡರೆಹಿಕ್ಕಿಸುವ ಕಣ್ಣುಮಿಂಬಿಲಿ,
 ಸದ್ಗುಣದ ಸಿರಿಯೊಂನೆ ಬಾಳ ಗುರಿಯೊಂನ,
 ಶಾಂತಿ ಎರಕದ ಗೊಂಬೆಯೊಂದಿ,
 ಜೀವನ ವನದಿ ಹಾರಾಡಲೆದ್ದ,
 ಮೊಸ ಬಗೆಯ ಉಸಿರ ನಾದದಿ
 ಬರುವ ಬಾಲನ ಕಾಂಬ ಕಣ್ಣೆ ಮಚ್ಚುಂ !

ಆಚಾರ್ಯ -

ಇವನು ಮುಂಬರುವ ಜನಪದದ ಜೀವ ಬಿತ್ತ
 ಈ ರಮ್ಯಪ್ರಕೃತಿಯಾಶ್ರಮದ ಸುಕ್ಷೇತ್ರವಲ
 ಸುಶಿಕ್ಷಣನೇಗಿಲಿಂ ಮನ ಮೈಯ ಹವವೊಂದಿ,
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಸಚ್ಚಾತ್ರ ಸಾರಗಳ ಉಂಡು,
 ಸುಜ್ಞಾನಧಾರೆಯ ನೀರ ನೆರೆನೀಂಟಿ,
 ಅನುಷ್ಠಾನ ತಂಗಾಳಿಬೆಳಕನಾನ್ದು,
 ಮನುಜಬಾಳಿನ ಅಂತರಾರ್ಥದ ಶಾಖೆಗಳೊಡನೆ
 ವಿಶಾಲ ಮನವೆಂಬ ಆಗಸದಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿಹಿಂಸು
 ತನ್ನ ಕಾಣ್ತರಿಗೆ ಸೆಳೆಸಂತಸಪನೀವ
 ನಾಡಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಿದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಪ
 ನಿಮ್ಮ ಶಿಲ್ಪಮದು ಸಾಮಾನ್ಯವೆ !

ಆಚಾರ್ಯ - ಗುರುಕೃತಿಯದು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಆಚಾರ್ಯ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಂಬುವೇನು ?

ಅಚಾರ್ಯ - ಹೆಂಗಳೆ ಚಿತ್ರಶಾಲೆ

ದಾರ್ಶಿಕ - ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ನೆಯ್ತೆ?

ಅಚಾರ್ಯ - ಅಸ್ತು.

ಸುಖಿನೋಭವಂತು

ದಾರ್ಶಿಕ - ನಮಿಸ್ಸೆನು. (ಶೈಮುಗಿಸು ಹೊರಡುವನು.)

ದೃಶ್ಯ ೩

(ದಾರ್ಶಿಕನು ಬುದ್ಧಾಶ್ರಮದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಿತ್ತರಾಲೆ ಬಳಿ ನಿಂತಿರುವನು.)

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಓಹೋ, ಈ ಮೆಂಗಳ್ ಎನಿತು ಶೋಭಿಸರ್

ಆಡುತ್ತಿಹುದೆಂತು ?

ಕಡಿದ ಪಾಬಗಲ್ಲಿನ ಗೊಂಬೆಯಂದದಿ
ದೃಢ ತನುವೊಳು ಕಾಣ್ತುಕಾಂತಿಯಿಂ,
ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣರೇಖೆಯಿಂ,
ನೀಳವಾಗಿಹ ತೋಳ ಬಳ್ಳಿಯಿಂ,
ಕದ್ದು ನೋಡುವ ಎದೆ ಕುಲಕ ಕುಲಕಿಂ
ಇಂಜಿಗರಸುವ ಕೆನ್ನಧರವದಳಿರೆ
ತುಂಬುಕೂದಲು ಬಲಕೆ ಸರಿದಿರೆ
ಕತ್ತರಿಯ ಹಣೆಯಲಿ ಮುತ್ತರಿನಿಯಲಿ
ಜಳಜಳಿಸಿ ಮಿರುಗುವ ನಾರುಡೆಯಲಿ
ಚಂವನದ ಗಂಧವಿರೆ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗ್ಗಳಲಿ
ತುಂಬುಜವ್ವನಕೆ ಸರಿಲಜ್ಜೆ ಬಿರೆತಿರೆ
ಚೆಲ್ಲಿದ ಚೇತನದಂದದಿ ಆಡುತ್ತಿಹರ್.

(ಆಡುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ದಾರ್ಶಿಕನನ್ನು ನೋಡಿ)

೧ ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅಕ್ಕ, ಅರಿವರ್ ?

೨ ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ದೂರದಿಂ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುವರ್.

೧ ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಆಗಲಿ, ಕುಶಲವೇ ಕೇಳುವೆ (ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ)

ಆರೈ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿಹರಿ ? ಕ್ಷೇಮವೇ ?

೨ ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಆರೈ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಗಳ ನೀಡುವೆವು

ನಮ್ಮ ಬೀಡಿಗೆ ದಯಮಾಡಿ. (ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುವರು)

(ಚಿತ್ರ ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಉಪಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಾರ್ಶಿಕನು ಕುಳಿತಿರುವನು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನಿಂತಿರುವರು.)

೩ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಆರೈ, ಬಹುದೂರ ಬಂದು, ದಣಿದಂತೆ ತೋರುವುದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ನಿಮ್ಮ ತನ್ನ ಸುಡಿಯಿಂದಲೇ ಎನ್ನ ದಣೆವಾರಿಹುದು

ಇನ್ನಸುಚಾರಗಳ ಕೊಂಡಮೇಲಿಹುದೆ ?

ಈ ಹಿಮಕದಗಿ ಹರಿವ ನೀರನೀಂಟಿ

ಸವಿಸ ಸಿಹಿಫಲದ ಸನಿ-ಮೊಸರಸವಾಗಿ

ಮೊಸುಸಿರಿಂದ-ಮೊಸ ಜೀವವೆನಿಸುವುದು

ಈ ಎಡೆಗಡಿಯಿಡುವ ನೇಹಿಗಗೆ !

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಆವ ನಾಡಿಂದ ಬಂದಿಹರಿ ? ಆರೈ,

ದಾರ್ಶಿಕ - ಬಹುದೂರ ನಾಡದ.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅವುದು ?

ದಾರ್ಶಿಕ - ಹೇಳಬಾರದು.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಕೇಳ ಬಾರದೇ ?

ದಾರ್ಶಿಕ - ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಂಟು
ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲ.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಹೆಸರ ಹೇಳಿದೊಡೆ ತಪ್ಪೇನು ?

ದಾರ್ಶಿಕ - ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಆದೊಡೇಂ, ಕಳ್ಳರೋ, ತುಂಬರೋ
ಕಟ್ಟಿದ ನಾಡೆ ಅದು ?

ದಾರ್ಶಿಕ - (ಉದ್ರೇಕದಿಂದ) ಉಂಟುಂಟೆ ?

ವೇದಗಳ ಬೀಡದು

ಋಷಿವರರು ಯೋಗದಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ನಾಡದು
ವೀರರುದಿಸಿಹ, ಧೀರರೆದ್ದಿಹ ನಾಡು
ದೇವಲೋಕಕು ಮಿಗಿಲಾದ ನಾಡು

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - (ಯೋಚಿಸಿ) ಅದೇಂ ಭರತಖಂಡಮೇ ?

ದಾರ್ಶಿಕ - (ತಗ್ಗುಲನಿಯಿಂದ) ಅಹುದು.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಓ ! ಎಮ್ಮ ಸೋದರರೆ ನೀವ್
ಕಂದಿಸುವೆವು ಆರೈ (ಎಲ್ಲರೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವರು)

ದಾರ್ಶಿಕ-- ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿಹುದು. ಇದೇಂ ಆಶ್ರಮದ
ಹೆಂಗಳ್ ನೀವ್ ಸೋದರಿಯರೆ ?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಅಹುದು ಆರೈ.

ಭರತ ದೇಶದ ಹೆಸರ ಕೇಳುವುದೆ ಪಾವಿತ್ರ
ಇನ್ನು ಅದರಿಂ ಬಂದವರ ನೋಡುವುದಿನ್ನೆನಿತೋ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹರೆಲ್ಲ ಸೋದರ ಬಳಗ
ಅವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ (ಆದರ್ಶ!)

ದಾರ್ಶಿಕ - ನಿಮ್ಮ ನಾಡಾವುದು ?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಇವೇ ಈ ಹಿಂದುರಾಶಿಮಧ್ಯದಲಿ ಬೆಳೆದಿಹವು

ದಾರ್ಶಿಕ -- ಈ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ನಿಮ್ಮನಾಡು?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಈ ಗಿರಿ ಕಾನನವೆ.

ದಾರ್ಶಿಕ -- ಗಿರಿಕಾನನವೇ ?

ಕಾಡಮನುಜರಾಗಿದ್ದಿರಾ !

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಕಾಡಮನುಜರಲ್ಲ ! ಕಾಡ ಮರ ಬಳ್ಳಿ
ಖಗವೃಗಗಳಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

(ಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು) ಅಂತಾದೊಡೆ ನೀವ್ ಭೂತಂಗಳೆ ? !

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಭಯಬೇಡ ಆದ್ಯ, ಭೂತಗೀತಗಳೆಲ್ಲ

ಖಗವೃಗ ಮರಬಳ್ಳಿಯಾಗಿದ್ದು

ಆ ಗುರುದೇವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ

ಜಡವ ನೀಗಿ ಮನುಜರಾಗಿದೆವು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಇಂದ್ರಜಾಲನ ಮಾಡುವ ಅರ್ ಅನನ್ ಗುರುದೇವ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಇಂದ್ರಜಾಲದ ಗುರುವೆಲ್ಲ
ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಗೆದು ತನ್ನ ಸುಖವ ಬಿಸುಟು
ಬವಣೆಗೊಳುವ ಮಾನವರ ಅಮರರಾಗಿಯೂಡಿದ
ಭಸ್ಮವೇ ಬುದ್ಧದೇವ.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಬುದ್ಧದೇವ! ಆಚಾರ್ಯರ ಪೇಳಿದರಾ
ಇದ 'ಬುದ್ಧಾಶ್ರಮ'ವೆಂದು.
ಆದೊಡೆ, ಮರಬಳ್ಳಿ ಮನುಜರಾದುದು
ಅಮಾನುಷ!

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಅರ್ಯ !
ಅಮಾನುಷವೇನ್, ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳು
ನಾವೆಲ್ಲ ಈ ವನದಿ ಚಂದನ, ಶ್ರೀಗಂಧ
ಮರಗಳಾಗಿರ್ದೆವು
ಈ ಬಾಲರೆಲ್ಲ ಗಿಳಿ ಕೋತಿ ಸಾರಂಗ ಹುಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರಾ
ಇಂತಿರಲು, ಒಂದು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ನಡುರಾತ್ರಿ
ಬುದ್ಧದೇವನಿಲ್ಲಿಗೈತಂಡೆದೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.
ಆಗಾಗ ಏನನೋ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಂದ ಗೊಣಗುತ್ತ,
ಕೈಬೆರಳ ಕೊಡವುತ್ತ, ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ,
ಕೂತಲ್ಲಿ ಕೂರದೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ದಾರ್ಶಿಕ -- ಏನೆಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದನು ?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಏನೆಂದೆ;
'ವರುಷ ಹನ್ನೆರಡು ತಸವಗೈದು ಉಪವಾಸಮಾಡಿ
ದೇಹ ಲೋಷಣೆಯಿಂ ಕಂಡ ತತ್ವಗಳ
ಎಳೆಯಲಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಲ ಕೊಡುವುದು

ಬೋಧಿಸಿದೊಡಂ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯ
ನೀಡದಾದರ್ ಸಾಫಲ್ಯ ಹೊಂದದಾದರ್
ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ತತ್ವಂಗಳ ನೂಂಕಿ ಬಿಟ್ಟರ್.
ನಾನೇಕೆ ಆ ಭರತಖಂಡದಿ ಅವತರಿಸಿದನೋ
ಎಂದು ಏನೇನನೋ ಅಡುತಿರ್ಪರಾ

ದಾರ್ಶನಿಕ -- [ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ] ಊಂ!

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಇಂತು ಕೆಲದಿನವ ನೂಂಕಿ. ಅನಂತರದಿ

ಒಂದಿರುಳು ಹಾಲೆರಚಿದ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಲಿ
ಕೋಡು ಬಂಡೆಯನೇರಿ ಸುತ್ತದೃಷ್ಟಿಯಿಚೆಲ್ಲಿ
ಏನನೋ ಮನದಲಿ ನಿರ್ಭರಿಸಿ, ತನ್ನ
ಉಸದೇಶ ಪಾಣಿಗಳ ಬೀರಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನಾ.
ಅಂತು ಉಸದೇಶವಾಗುತಿರೆ, ಮಂದ
-ಮಾರುತವಿಂದ ಆ ರಸಪಾನಿಗಳ ಎಮ್ಮೆ,
ಮೇಲ್ಪಾಯ್ತು
ದಿನದಿನಕು ಜಡವಿಳಿದು, ತಿಳಿಭಾವ ಆತ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗಳು
ಬೆಳೆದು, ಮನುಜರಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಹೊರಬಂದೆವು.
ಅಂದಿನಿಂ ಗುರುದೇವ ಎಮ್ಮೆ ಸದ್ವಸ್ತವೆಂದೆನಿಸಿಹೆವು.
ಅವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಾರ್ಥಮದಿ ಶುಧ್ಧರಾಗಿಹೆವು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ಮರಬಳ್ಳಿ ಮಾನವರಾದಿರಾ ! ಎನಿತು ಅಚ್ಚರಿ
ಆ ಗುರುದೇವನ ತತ್ವಗಳ ಮಹತ್ತರಮೆನಿತೋ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಗುರುದೇವ ನಿಮ್ಮನಾಡಲವತರಿಸಿ
ಮನುಜನಾಯುವನು ಅಲ್ಲೆ, ಕಳೆದನಲ್ಲವೆ ?

ದಾರ್ಶಿಕ - ಅಹುದು

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳ್ ಭರತಖಂಡದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದವರ್
ಗುರುದೇವ ನಿಮ್ಮನೆನಿತು ಪಾನನ ಗೈದಿಹನೋ
ದಿವಿಜರಿಗು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ದೇವ ಲೋಕವ ಮಾಡಿರಬೇಕು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ತಾಯೆ,

ದಿವಿಜರಿಗು ಮಿಗಿಲಾವ ತತ್ವಗಳ
ಗುರುದೇವನರುಹಿದನಾ
ಆದೊಡೇ, ಮರಬಳ್ಳಿಗಿರ್ವ ಶ್ರುತ್ವೆ
ಎಮಗಿಲ್ಲವಾಯ್ತು.
ಮತ್ತ ಮದದಿಂದ ಹಿತ್ತಿಲಗಿಡವೆಂದು
ನೂಂಕಿದೆವು ಆಕಡೆಗೆ
ಅಮರ್ದಲಿಸಲೆಳಸಿ ಬಚ್ಚಲಸೇರ್ದಂತಾಯ್ತು

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಆಗ ಬಾರದು ಅರ್ಯ ಆಗಬಾರದು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ತಾಯೆ,

(ಗೋಷೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ)
ಆವ ಚಿತ್ರಗಳೆವು!
ಬಲಗೈಯ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯುಹಿಡಿದು
ತನುವಿಂ ತೋಡಿ ತೂಗುವನು
ಅಲುಗದೆ ಖಂಡ ಖಂಡಗಳ
ಅವಕಂಡು ನಗುತಿಹುದು
ಕುಲಕಿಶ್ಕೆ ಕೂಗಿ ಅ ಪಕ್ಷಿ

ಹಿನ್ನೆಡೆಯ ಪರಿವಾರ ನಡುಗಿ
ನಾಚಿ-ಸಿಂಧಿಮುದು ನಿಲ್ಲದೆ
ಪಕ್ಷಿ ಭಾರಕೆ ಬಿಂಡ ತೂಗುವ
ಮಂದಲೇಶನಾವ ನಿವ ?

(ಬೇರೊಂದರ ಬಳಿ)

ಕೆಚ್ಚೆವೆಯ ಜಿಜ್ಞೆ ಹೊರಗೆಳೆದು
ನೀಡುತಿದ ಕೆನ್ನೀರ ಕವಚವ
ಸ್ವಚ್ಛಮನದ ತಿಳಿವು ತೇಲಿಹುದು ಕಣ್ಣಿಲಿ
ಅದ ಕೊಂಡ ಅವ, ಹರಸಿ ಹುಸಿನಗೆಯ ಬೀರುತಿಹ
ಅವ ದಾಸ ವೀರರ ಚಿತ್ರವಿದು !

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಈ ಚಿತ್ರ-

ಸಾವು ನೋವುಗಳಲ್ಲ ಜೀವ ಶಕ್ತಿಗಳು
ಮನುಷ್ಯ ಬಾಳ ಬೆಳಗ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ
ಮುನ್ನಿವರಿತ್ತ ಪ್ರಾಣಸಂಧಗಳು

ದಾರ್ಶಿಕ - ತಾಯಿ,

ಸರಿಯ ನುಡಿದಿದೆ. ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲ ಇವು
ಭಾರತಿಯ ಬಿಸಿರೆಸೆವ ಜೀವ ಜ್ಯೋತಿಗಳು

(ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ)

ಇದೇನು ! ಈ ಹೆಣ್ಣು ತೇರನೇರಿಹಳ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಹೆಣ್ಣು ಜೀವನ ವರ್ಧನನೇರಿಹಳ

ದಾರ್ಶಿಕ - ಅದೆಂತು ?

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಇದೋ

ಈ ರಥವೆ ಸಂಸಾರ
ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳೆ ಗಾಲಿಗಳು
ಇನಿಯೆ ಅಣುಗ ನೇಹ ಬಳಗ ವಾಚೀಯಗಳೂ
ಲೋಸಮಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವಾಸಮೇ ಕಡಿವಾಣ
ಚತುರತೆಯೇ ಚಾವುಟಿಗೋಲು
ದೈನ್ಯವೇ ಬಾವುಟ, ಮಾನವೆ ದೊಂಗಲಸ
ಕಾಲವೇ ಪಥ, ಈ ಹೆಣ್ಣೇ ಸಾರಥಿ

೪ನೇ ಹೆಣ್ಣು

ಲಜ್ಜೆ, ನಯ, ಭಯ, ಕಾಂತಿ ಕೋಮಲವೆಂಬ
ಮುತ್ತುಗಳ ಕೋದು ಹಾರ ಧರಿಸಿಹಳು.

೩ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಇದ ನಿಮ್ಮನಾಡಿನ ಅಕ್ಷತಂಗಿಯನ್ನೆ
ಕಾಣಿಕೆ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸ ಬೇಕು.

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅದರದಿಂ ಇತ್ತೀವು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ನಿಮ್ಮ ಮನದಂತೆ ಒಪ್ಪಿಹೆನ್ನು. (ತೆಗೆದುಕೊಂಡು)
ನಿಮ್ಮ ನಡೆನುಡಿಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿಹೆನ್ನು
ಮರಬಳ್ಳಿಯಾಡಿದನರಾ ಮನುಜರಲುತ್ತುಮರಾಗಿಹೆ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಅವರ ವಾಣಿಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳೇ ನಾವೇ

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಗುರುವೇವನೊಲಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ
ಗುರುವೇವನೀಗಲ್ಲಹನು?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು :- ಅಗೋ

ಆ ಶಾಲಿಕಾತರುಗಳ ನಡುವೆ
ಗುಹೆಯೊಂದಿಹುದು ಅಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಹನು

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಏನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಹನು ?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣವನು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಗುರುವ ನೋಡಬಹುದೆ ?

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಆಗಬಹುದು. ಸಂತಸ
ನಮಿಸುವೆವು (ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವವರು)

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ತಾಯರಿಗೆ
ವಂದನೆಗಳ್ಳ (ಹೊರಡುವನು.)

ದೃಶ್ಯ ಲ

(ಬುದ್ಧ ಗುಹೆಯಬಳಿ ದಾರ್ಶಿಕನ ಪ್ರವೇಶ.)

ದಾರ್ಶಿಕ - ತ್ರಾಯರು ಪೇಳ್ವ ಗುಹೆ ಇದೇ,
ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಹುದು !
ಗುರುದೇವ ತಪನ ಬಿಟ್ಟೇಳಲಿಲ್ಲ.
(ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ)
ಇದೋ ಪಜ್ಜೆ !

ಬುದ್ಧ ಪಾದಗಳಿಂದ ಪಾವನವು ಈ ತಾಣ
ಬುದ್ಧ ವಾಣಿಗಳಿಂದ ಪಾವನವು ತರುಬಳ್ಳಿ
ಬುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪಾವನವು ಆಶ್ರಮ
(ಗುಹೆಬಾಗಿಲ ಬಳಿ)

ಗುರುದೇವ ! ತಪನ ಬಿಟ್ಟೇಳ್ವೆ
ತಾಪಸಪಡುತಿಹ ಜನನ ಕಾಣೆರೈ
ಎಮ್ಮ ನಾಡಲವತರಿಸಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಹಿರಿ
ಸದ್ಧರ್ಮ ವಾಹಿನಿಯ ಹರಿಸಿದಿರಿ ನಾಡ ಸಲುವಾಗಿ
ಉದ್ಧಾರವಾಗಿರೋ ಉತ್ತಮನ ಪಡೆಯಿರೋ
ಎಂದೆನುವ ತಾಯ ಮಾತ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಿರಿ
ಗುರುದೇವ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡುವೆನು

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಎಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೈ
ಕಲ್ಮಷದ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಕಾಣುವ ದೀನರ ಪಾವನ ಮಾಡಿರೈ
ಭರತಖಂಡನದು ಬಹು ವಿಧದಿ ಬಾಧಿಸಡುತಿಯದು

ನಿಮ್ಮವತಾರ ಬಯಸುವುದು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗುರುದೇವ !
ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರಿ!

ಬುದ್ಧ - (ಒಳಗಿನಿಂದ)

ನಾವಿನ್ನಿಳಿಯಲಾರವು ನಿಮ್ಮ ನಾಡಿಂಗಿ
ಕೃತಘ್ನರ ಎಮ್ಮ ನೋಡಲಾಗದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಮನ್ನಿಪುದು ಗುರುದೇವ; ತಪ್ಪೆಸಗಿ ತಾಪ ಪಡುತ್ತಿಹೆ
ನಿಮ್ಮ ಮರೆತಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ವಾಣಿಗಳು ಈಗೀಗ ನಮ್ಮ
ತಟ್ಟುತ್ತಲಿಹುದು

ನೀವಿತ್ತ ಸಂದೇಶ ಈಗ ಕೇಳುತ್ತಲಿಹುದು.

ನಿಮ್ಮನನುಸರಿಸಿ ನಡೆದ ದೇವಪ್ರಿಯಚಾರಿತ್ರಕರ
ಸಂಚಾರವಾಗುತ್ತಿಹುದು

ಅವರೆಸಗಿದ ಕೀರ್ತಿ ಕಳಶವ ನಾವೆಸಗಲನುಮಾಗುತ್ತಿಹೆ
ಅವರ ಧರ್ಮ ಚಕ್ರವೇ ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರರೇಷ.

ನೀವೆಮ್ಮನಾಡಿಂಗಿ ಇಳಿದು ಬಂದೊಡೆ;

“ ಜಯ ಜಯ ಗುರುದೇವ

ಜಯ ಜಯ ಜಗಜೀವ - ಬುದ್ಧ ”

ಎಂಬ ಜಯ ಘೋಷ ಗಗನ ಒಪದೇವ

ಇರ್ಕಡೆಯ ಚಾನುರ ಮೇಲೆದ್ದ ಸತ್ತಿಗೆ

‘ಭನ್ನೇ, ಭಗವಾನ್’ ಎಂಬ ಪರಾಕೆಂದ

ಭಾಡತದ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿಸಿ

ಮೂರ್ಛಾಭಿಷೇಕನ ಮಾಡುವೆವು

ಬುದ್ಧ - ರಾಜ್ಯ ದಾಹವ ನೀಗಿಹೆವು

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ರಾಜ್ಯದಾಹವೇ! ಎಲ್ಲ ದಾಹವ ನೀಗಿಹಿರಿ ಅದ ಬಲ್ಲೆ
ಆದೋಡಂ, ಎನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲೋಸುಗ
ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೈ.
ದೇವ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದಿಳಿದ ದೇವಗಂಗೆಯಂದದಿ
ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೈ.

ಋಷಿ —

ಇಳೆವೆವು ಆದೋಡೆ ನಿನ್ನುನಾಡಲಿ ಕವತರಿಸಲೆಡೆಯಿಲ್ಲ.

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ಅ ಸೇತು ಹಿಗುರಾತಿವರಿಗುಂ ಅಡರಿರುವ ಭರತಬಂಡದಿ
ಎಡೆಯಿಲ್ಲ !

ಗುರುದೇವ.

ನೀವೇದು ಬರುವೊಡೆ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಗಳ ಮಾಡುವೆವು.
ಋಷಿ ನಗರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವ ಕಟ್ಟುವೆವು.
ತೋಟ ತಟಾಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸುವೆವು.
ಕಾಡ ತವಿತಂದು ಹಂದರವ ಹೆಣೆಯುವೆವು.
ನೀವ್ ನೀರಾಡಲ್ ನಾಡ ನದಿಗಳ
ಘಟ್ಟಕ್ಕೆಗೆ ಹರಿಸುವೆವು.
ಹದ್ದುಮೀರಿ ಹರಡದಂತೆ ಹವೆಯ
ಹತೋಟಿಯಲಿಡುವೆವು.
ನೀವುನದೀಶ ಮಾಡಲನುವಾಗೆ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಜೋಡಿಸಿ
ಬೇರೊಂದು ರಂಗವನೆ ನಿರ್ಮಿಸುವೆವು.
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರನಿಗು ಮಿಗಿಲಾದ ದೀಪವಿಡುವೆವು

ಕೋಟಿ ಸೇನೆಯ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ, ನೌಬತ್ತ
ನಗಾರಿಗಳ, ಭಲ್ಲೆ ಪಾವುಟಗಳೇರಿ
ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುವೆವು

ಬುದ್ಧ -

ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವಗೆ ರನ್ನಗನ್ನಡಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟ
ಘೋಡೆಂದು ಪೇಳುವಂತಾಯ್ತು

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಬಯಸುವಿರಿ ?

ಬುದ್ಧ -

ಮನವ ಹದಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಳ ಕೊಳೆ ತೆಗೆದು
ನಾಡು ಶುಚಿಯಾಗಬೇಕು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ಅದೆಂತು ? ಗುರುದೇವ

ಬುದ್ಧ -

ಸದ್ಗುಣವ ಅರಿವಿಂದ, ಸರ್ವರಲಿ ಸಮಭಾವವಿಡಬೇಕು
ನಿತ್ಯಜೀವನ ಶುದ್ಧವಾಗಲಿ ಬೇಕು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಆ ದೇವನೇ ಸದ್ಗುಣವ ಕೊಡಬೇಕು.

ಬುದ್ಧ - ಅ ದೇವನೆಂದೇಕೆನುವೆ

ದಾರ್ಶನಿಕ - ದೇವನೇಂ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಬುದ್ಧ -

‘ ಉಂಟೇಕೆ?—ಇಲ್ಲವೇಕೆ? ’ ಅದು ಬೇಡ

దేవదేవనందేనువుదకింత

దేవత్వవనుభవసబేకు.

నిరు నిరేంద్రోడే దాహనడగదు

నిరనింటబేకు.

దాతృక -- దేవత్వవావుచదు ?

బుద్ధ -- సద్గుణగళా

దాతృక -- అదనీంతు అనుభవిపుదు ? గురుదేవ

బుద్ధ --

అను అతిగహన. అవకీ ఒందల్ల, కలవు యేద్యారి.

అవనవనిగీ ఒందోందు దారి.

ఎల్ల కాలకు ఎల్ల దేశకు ఎల్ల ప్రాణిగు

సుఖదుఃఖ ఒందే ఎంబుద మనదలిరిసబేకు.

తన్న నడనుడియిం తానే శుద్ధనాగలిబేకు.

దుఃఖవేంబు ఈ ప్రపంచ కౌజ్యేయరొజ్యంతే

అదర తడి అదరిం పోషిస గిడగళంతే మానవరు

ఆ నిరనేకీకొండు కాండవేరిసి కౌనేగు హరిసి

చిగురొడేదు హోహళాగి కౌనేగి రసనావు

అదంతే బాళబేకు.

సత్య సత్యవేందరిసిదరే బారదు.

అదు కణ్ముచ్చి బేళక అరసువంతే.

కివియింద కేళదు కణ్ము కణ్ము

మూగు గ్రాహిసదు,

ಮನವೊಂದೆ ಅದ ಕಂಡಿಹುದು.
 ಮನಕೆ ಅದ ಪೋಷಿಸಬೇಕು.
 ರಸದುಣುವು ದೇಹವ ಪೋಷಿಸುವಂತೆ,
 ಸದ್ಗುಣವ ಮನಕೆ ಪೋಷಿಸಬೇಕು

ಆಶಿಗಳ ಹಿಡಿಬೇಡ

ಅದು ತಣ್ಣನೆಯ ನುಣ್ಣನೆಯ ಮೈಯಿಂದ
 ನಾಗರವ ಹಿಡಿದಂತೆ. ಕೊರಳ ಸುತ್ತವುದು.
 ಅದಕೆ ತೃಪ್ತತೆಯ ಮಂತ್ರ-ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯ ತಂತ್ರ
 ಬೆಳಕು ಬೇರಡೆಯಲಿಹುದೆಂದೆನಬೇಡ
 ಅದು ತನ್ನ ತಲೆಯ ತಾನೇ ತಡವರಿಸಿ ಹುಡುಕಿದಂತೆ.
 ಆ ಬೆಳಕ ಹಿಡಿದು ಹದಮಾಡಕೊಳಬೇಕು

ದಾರ್ಶಿಕ -- ನಿಮ್ಮ ಈ ವಾಣಿಗಳ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಉತ್ತರಿಸಿ
 ಎಮ್ಮ ನಾಡಿಂಗೆ ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೈ

ಬುದ್ಧ

ಇಳಿಯುವೆವು.

ಶುದ್ಧ ಬಾಕೆಂಬ ಬಯಲ ನಿಂಗಡಿಸಿ
 ಅದರಲಿ ಸಮಭಾವವೆಂಬ ಸೌಧಗಳ ಕಟ್ಟಿ,
 ಸತ್ಯರಾಜವೀದಿಗಳ ಜ್ಞಾನ ಸಾಲು ದೀಪಗಳ
 ಸಹನೆ ಕೋಟಿಯ ಮಾಡಿ, ಕನಿಕರದ ನದಿಹಂಪಿ
 ತೃಪ್ತತೆಯ ಆರಾಮವೆಸಗಿ
 ಪ್ರೇಮನೆಲಗಟ್ಟೆಂದೆದ್ದ ಸಾಧನದ್ವಜಸ್ಥಂಭವ
 ತುದಿಯಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಾವುಟ ಗಗನದಲಾಡು
 —ವಂತೆ ಬುದ್ಧನಗರವ ರಚಿಸಿದೊಡೆ,

ಬಿಡದೆ ಸಿನ್ನು ನಾಡಿಂಗಳಿಯುವೆವು.

ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ

ಬುದ್ಧ ರಾಗಿಳಿಯುವೆವು

ದಾರ್ಶಿಕ - ಭಗವಾ, ಇದುವೆ ಗುರುವಾಚ್ಛೆ

ಬುದ್ಧ -- ಅಹಮ.

ಕಲ್ಯಾಣನುಸ್ತು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಗುರುವಾಚ್ಛೆ. ಗುರುವಾಚ್ಛೆ. (ಪೀಠಪೂಜನು)

ದೃಶ್ಯ ಚ.

(ಬೆಳಗಿನಹೊತ್ತು ಒಂದು ಸರೋವರದ ಬಳಿ ವಾರ್ತಿಕನ ಪ್ರವೇಶ.)

ವಾರ್ತಿಕ -

ಕದಡಿ ಮೂಡಲ ಮುಖದಿ ಕೆಂಪಡರಿ ಕಾಣುವುದು
ತೂಗು ತಂಗಾಳಿಯಲಿ ಅಲರರಳಿ ಆಡುವುದು
ತಿಳಿಗೊಳವ ತಣುವಿನಲಿ ತಾವರೆಯು ತೂಗುವುದು
ಮುಂಜಾನೆ ತಾ ತಿರಿಯ ಮುಸಕ ತೆರದಿಹುದು.

ಮನೋಹರ ಪ್ರಭಾತವಿದು.

(ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು. ಹುಲಿಯ ಗರ್ಜನೆಯು
ಕೇಳಿಬರುವುದು.)

ಪುಲಿ! ಪುಲಿ!! (ಹುಲಿಕಾಣುವುದು.)

ಹಾ! ಏಂ ಪ್ರಣಾದಂ! ಪುಲಿಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ

ಕುನ್ನಿ ಮರಿಗಳ್ ಬುಳು ಬುಳನೆ ಬರುತಿಹವು!

ಪುಲಿಗೆ ಕುನ್ನಿಯೆ ಮರಿ! ಪ್ರಕೃತಿಯೇಂ

ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಹುದೇ?

ಕುನ್ನಿಸಡೆದ ತಾಯ್ ಪುಲಿಯಾದೊಡೇಂ

ಸಿಂಗನಾದೊಡೇಂ ಸತ್ಯಮಿಲ್ಲದುದೇ

ನೋಡುವೆನು (ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗುವನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಕಾಣುವನು.)

ಅರಮ ಕಾವಿಸ್ತೃಧಾರಿಗಳ್ ?

ಈ ಎಡೆಯಲಾರಾರುಂಟೋ

ತಪೋಮಹಿಮುರ್, ಯೋಗಿಗಳ್, ವಿರಾಗಿಗಳ್

ಈ ಮುಂತನೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ,
ದೇವ ಲೋಕವನೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹನು

ಅದೋ ಬಂದರ್
ಅನ್ಯಬೀಳುವೆ (ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವನು)

ಸನ್ಯಾಸಿ --

ಸುಪ್ರಭಾತವಕ್ಕೆ—
ಮಾನವರ್ ಕಾಂಬ ತಾಣವಿದಲ್ಲ
ಅದೆಂತು ಬಂದಿಹಿ ನೀನು?

ದಾರ್ಶಿಕ --

ಮಾನವರ ಕಾಪಿಡುವ ದೇವಗ್ಗರ್ಹ ನೀವೇ?
ಜಿಟ್ಟಿಗುಡ್ಡವ ಸೇರ್ದೊಡೆ, ಮಾನಿಸರೇಂ, ಬಾರದೇ

ಸನ್ಯಾಸಿ --

ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೀಡಲ್ಲ ಇದು
ಯೋಗಾಶ್ರಮ
ಮಾನಿಸರ ನೆರಳ್ ಬೀಳಬಾರದು.

ದಾರ್ಶಿಕ --

ನಾನಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕುನ್ನಿಮರಿಗಳ ಪಡೆದ
ತಾಯಹುಲಿಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದೊಡೆ
ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಯ್ತುನಿತೆ.
ಈ ಅತಿಶಯ ಆಶ್ರಮವಾವುದು?

ಸನ್ಯಾಸಿ --

ಯೋಗಾಶ್ರಮವಿದು.
ಸ್ವಾಮಿ ನಿವೇಕಾನಂದರ್ ಗುರುಗಳಿವಕೆ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ವೀವೇಕಾನಂದರ್ ! (ಬೀಳುವನು.)

ಸನ್ಯಾಸಿ -

ಆರಿವನು ಗುರುಗಳ ಹೆಸರ ಕೇಳಿದೊಡೆ ಬಿದ್ದನು

ಸಂಬಂಧವೇನಿಹುದೋ ? ಬಲ್ಲವರಾರು ?

ಆರಾದೊಡೆನು ? ಬಿದ್ದವರನುಪಚರಿಸಲೆಬೇಕು.

[ಕಮಂಡಲದ ನೀರು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಉಪಚರಿಸುವನು.]

ಅಯ್ಯಾ ! ಏಕೇಳು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಲಬೇಡ

ಗುರುಗಳ್ ಈ ಮಾರ್ಗವೆಳಸಿಕೊಳಕೆ

ಬರುವ ಹೊತ್ತಿದು.

ಅದೋ ! ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುವುದು

ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರ್ ಅಡಗಡಗು ! !

(ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೊರಡುವನು.)

ದಾರ್ಶಿಕ -

(ಎಸು) ಇಂದೆನ್ನ ಬವಣೆ ಬಯಲಾಗುವುದು

ಅದೋ ಬಂದರ್

ದಂಡ ಕಮಂಡಲ ಉದ್ದಂಡ ದೇಹದ

ಸನ್ಯಾಸಿ ನಡೆದು ಬರುತಿಹನೆನ್ನೆಡೆಗೆ

ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿಂದೆದ್ದು ಬಂದ

ಚಂದ್ರಮನಂತೆ ಹೋಲುವುದು ಮುಖಕಮಲ

ವಿಶ್ವವೊಟ್ಟುಗೊಂಬ ಕಣ್ಣಿ ವಿಶಾಲ

ಅಬ್ಬಾ ! ತೇಜೋರಾಶಿಯೊಂದೆದ್ದು

ನಡೆದು ಬರುತಿದುದು, ಬರುತಿಹುದು !

(ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ವೀವೇಕಾನಂದರ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬೀಳುವನು.)

ಸ್ವಾಮಿ -

ಆರೆನ್ನ ಕಾಲ ಕಟ್ಟಿಹರು
ಎನ್ನ ಮುಟ್ಟಬಾರದು ಮಾಸಿಸರ್

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಈ ಮಾಸಿಸರ ಕಾಪಿಡುವ ಸ್ವಾಮಿ
ನೀವಲ್ಲವೆ ?

ಸ್ವಾಮಿ ---

ಉದಯದಾಹ್ನಿಕವೆಸಗಲ್ ನೀರೆಡೆಗೆ ಪೋಗುತ್ತಿಹೆವು
ಎನ್ನ ತದೆಯ ಬಾರದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅಹರ್ನಿಶಿ ನೀವೆಸಗುವಾಹ್ನಿಕೆ
ಪಾಮರರುದ್ಧಾರ ಮಾಡಲೋಸುಗವಲ್ಲವೆ ?

ಸ್ವಾಮಿ --- ಸರ್ವರುದ್ಧಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಆ ದೇವನೆಸಗುವನು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಆ ದೇವ ನೀವೆಂದೆ ತಿಳಿದಿದೆನು

ಸ್ವಾಮಿ --- ಬಲು ಮಾತನಾಡುವಿ
ಕಾಲಬಿಡು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿಹೆವು. ಇನ್ನು ಬಿಡುವುದುಂಟೆ ?

ಸ್ವಾಮಿ ---

‘ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿಹೆವು ’ ಏನನೋ ಆಡುವನು.
ಕಾಲ ಬಿಡು, ಇಲ್ಲದೊಡೆ ಬಲವಂತವಾಗುವುದು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಏನಾದೊಡಂ ಬಿಡಲಾಗದು.

ಸ್ವಾಮಿ — ಬಲುಮಾತನಾಡುತ್ತಿಹಿ, ಬಿಟ್ಟೀಳು.

ವಾರ್ತಿಕ — ಬಿಡಲಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ — ಮೂರ್ಖನಿನ! ಏನ ಬಯಸುವಿ ಕೇಳು.

ವಾರ್ತಿಕ — ದೇವನೆದೆ ಭಕ್ತ ಬಯಸುವುದೇನಿಹುದು

ಸ್ವಾಮಿ — ಚೆನ್ನ ಚಪಲವೇ ?

ವಾರ್ತಿಕ — ಸೂರ್ಯನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಸೊಡಕ ಬಯಸುವುದೇ?

ಸ್ವಾಮಿ — ಮತ್ತೇನ ಬಯಸುವೆ ?

ವಾರ್ತಿಕ — ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಅಮರ ವಾಣಿಗಳ

ಸ್ವಾಮಿ —

(ಕುತೂಹಲದಿಂದ) 'ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ವಾಣಿಗಳು' ಅರಿವನ್ ?
ನೀನಾರಾ ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿಹಿ.

ವಾರ್ತಿಕ — ನೀನ್ ಬಂದ ನಾಡಿಂದ

ಸ್ವಾಮಿ —

(ಚಕಿತರಾಗಿ) ಏಂ ! ಭರತಖಂಡವೇ ?

(ಆನಂದದಿಂದ) ಬಾ ! ನೋಡರಾ ! ! ಬಾಚಿತಬೈನ್ನ.
(ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವರು)

ವಾರ್ತಿಕ —

ಸ್ವಾಮಿನ್ ! ಸಗ್ಗಸಗ್ಗವೆ ನೇದರೂ ಅಪ್ಪುವುದೆ ಈ ತೃಪ್ತಿ
ಮುಕ್ತಿ ಸುಖಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿಹುದು
ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಬೆಳಕ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ — ಸೋದರಾ

ದಾರ್ಶನಿಕ — ಸ್ವಾಮಿ

(ಅನಂತರ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು)

ಸ್ವಾಮಿ. —

ಭಾರತದ ಜನ್ಮತಾಳುವುದು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮ.

ದಾರ್ಶನಿಕ — ಅದು ನಿಮ್ಮಂತೆ ನಡೆವರಿಗೆ

ಸ್ವಾಮಿ —

ಅಂತಲ್ಲ ಸೋದರಾ !

ಅ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕನಾನ್ದ ಪರುವಿಂಗು

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯುಂಟು

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ಈಗ ಪರುವಾಗಿದೋಡಿ ಎನಿತೋ ಸೊಗಸು

ಅದಕು ಕೊನೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವರು.

ಸ್ವಾಮಿ —

ಅದ ಬಲ್ಲಿಕೆನ್ನ ದಿನದಿನವು ಯೋಗದಲಿ

ಕಾಣತಲಿವೆವು.

ಜನ ಎಂತು ತನ್ನ ತಾವೇ ಮೋಸಗೈನರ

ಎಂತು ಯೋಚಿಸರ, ನೆಡೆಯೆಂತು

ಧರ್ಮವ ದಾಟುವದೆಂತು,

ದೀನರ ಸುಲಿವುದೆಂತು,

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಕಡೆಗಾಣುವದೆಂತು.

ದಿನ ದಿನಕು ಇಳಿಯುತಿದೆ ಜನನ ಕಾಣುತ್ತಿವೆವು.

ಅದ ಕುರುಹಾಗಿ ಹುಲಿ ಕುನ್ನಿಗಳ
ಮೊಲ ಹುಲಿಗಳ, ಕುರಿಯಾನಗಳ
ಹೆತ್ತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಹುದು.

ಅ ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲೋ
ಹೊಯ್ಯಾಟವಾಗುತ್ತಿಹುದು ಅದ ಬಲ್ಲೆ
ದಾರಿ ಮೀರಿದೊಡೆ ದಿಕ್ಕು ಕೆಡಲೇ ಬೇಕು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಇನ್ನ ದಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಕಾಣವೆ ?

ಸ್ವಾಮಿ -

ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದಿಂ ರಾಮೇಶ್ವರವಿಗೂ
ಓಡಾಡಿ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಯನೆಚ್ಚರಿಸಿಹವು.
ಅಟ್ಟೂಂಟಿಕ್ಕಿನಾಚೆಗೂ ಹಾಯ್ದು
ಹೊತ್ತು ಬೆಳೆಸಿದೆವು ಬೆಳಕು
ಏನ ಹೊತ್ತರು ಏನ ತೆತ್ತರು
ಕಾಣದಾದರೂ ಕವಲೊಡೆದರಾ
(ಹತ್ತಿರಕರೆದು) ಇತ್ತ ಬಾ ಸೋದರಾ !
ಇನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ
ನೀನಿಳದಿಲ್ಲ-ನೀನಿಳವುದಿಲ್ಲ
ನೋಡು ! ನಿನ್ನ ಮೈಥಮನಿಯಲಿ
ಹರಿಯುವುದು ಅಧ್ಯರಕ್ತ. ಮುತ್ತು
ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಸೇರಿದಂತೆ ಆಗಿಹುದು
ಅದ ಕಾಣು. ನಿನ್ನೊಳ ಬೆಳಕು
ಅತ್ಯನುಪಮ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತುರಿಸಿ
ಬೆಳೆದ ಬೇಲಿಯಿಂ ಕಾಣದಾಗಿದೆ
ಹೊರ ನೆಗೆದು ಬಾ ! ಚಿಗಿದು ಬಾ ! !

ದಾರ್ಶಿಕ - ಸ್ವಾಮಿ, ಶಕ್ತಿಯನಿತ್ತುಂಟೇ ?

ಸ್ವಾಮಿ -

ಅಶಕ್ತನೆನಬೇಡ. ಅದೆ ಪಾಪದ ಮೊದಲ್.
ನಿನ್ನ ವಂಶವದು ಕಾಡುವಾಪನ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲ
ಜೀವಶಕ್ತಿಯ ಕಂಡವರು-ದೇವಶಕ್ತಿಯಕಂಡವರು.
ಜಡವೇನು ಜೀವವೇನು ಉಗಮವಾವುದು
ಎಂದು ಓಡಾಡಿದವರ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಒಸಿರ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗಿಹರು
ಅದರ ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ನೋಟ ಕಂಡಿಹರು
ಸರ್ವಶಕ್ತನೆಂದು ಸರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನೆಂದು
ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಆ ದೇವನಂ
ಸತ್ಯರ್ಮ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಸಾಧನ ಕೊಕ್ಕೆಯಿಂ
ಹಿಡಿದಳೆದು "ಏನಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲಡಗುವೆ
ಎದ್ದು ಬಾ," ಎಂದು ಹೂಂಕರಿಸಿ ಅವನ
ಬಯಲ ಮಾಡಿಹರ

ಸೋದರಾ ! ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ
ನೀನೆಂಬುದ

ಬೋಗಸೆನೆತ್ತರ ಹಿಡಿಮಾಂಸ ಹಸಿತೋವಲ
ಮೂಟೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿಹೆಯಾ ?
ಮಿಂಚ ಮುಚ್ಚುವೆ! ಸಿಡಿಲ ಸೀಸುವೆ!
ಶಕ್ತಿಯಿಂ ತುಂಬಿರುವ ಸೋದರ
ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ನೀಂ.

ನಿನ್ನ ಮೈ ಅಣು ಅಣುವು ಮಾತಾಡುವುದು

ಒಮ್ಮೆ ಹೊಂಕರಿಸಿ ತೊಡೆತಟ್ಟಿ ನಿಂದೊಡೆ
ಸಡುಗಿ ನೆಟ್ಟಗಣ್ಣಿಂದಿಳಿವನು ಸಿಂಹಾಸನದ

ಅ ದೇವೇಂದ್ರ

ನಿನ್ನ ಉಸಿರೊಂದು ಹೊತ್ತುವುದು ಕಾಡ್ತಿಚ್ಚೆ
ನಿನ್ನೊಂದು ನೋಟಕ್ಕೆ ಅಡಗುವುದು ಪರ್ವತಗಳ್
ಒಮ್ಮೆ ನೀ ಚಪ್ಪರಿಸಿದೊಡೆ, ಬರಿದಾಗುವುದು ಸಾಗರವೆ
ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿರ ಚನ್ನ ಕಬ್ಬಿಣ ಸೀಸ ಉಪ್ಪುನೀರೆವೆನಬೇಡ
ತ್ಯಾಗಬಲಿಯಿಂದ ವೀರ ಕೂಗಿಂದ ಧೀರನಡೆಮಿಂದ
ಅಗಿಹುದು

ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವ ರಿತ್ತು ಚಂಡಾಡುವ ನಿನ್ನ ಕ್ಷಾತ್ರ
ವೀನರ ಕಂಡೊಡೆ ಕರಗಿ ಹರಿಯುವ ದೈವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ
ಹುಲಿಯ ಹಾಲಿಂಡಿ, ಸಿಂಗವ ಸವರಿ ಮತ್ತಗಜಗಳ
ಹಿಡಿಯಾಟವಾಡುವ ನಿನ್ನಾಟ.

ಗುದ್ದಿ ಚೆಮ್ಮುವ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಂತೆ ನೀನು
ಎದ್ದ ಸಾಗರವ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ನುಂಗಿದ
ಸಾಸುವೆಯಂತೆ ನಿನ್ನ ಗಂಭೀರ
ದಾನಕೆ ದಣವು ನಿನ್ನಲ್ಲುಂಟು
ಮಾನವ ಕೋಡು ನೀನು
ಭಕ್ತಿಯ ಹೂ,
ಮುಕ್ತಿಯ ದುಂಬಿ, ನೀನು
ನೀನು ಸೋದರಾ !

ನಿನ್ನಾ ರಾಧನೆಯ ದೇವರ್ಗ್ಗಲ್ ನೇವೇದ್ಯಕ್ಕೆ
ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ವಸ್ತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ

ಗಂಧಪುಷ್ಪ ಬಿಲ್ವ ತುಳಸಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು
 ದೇವಗರ್ಗಕೆ? ಸಿಡಿಲ ಶೂಲ ಹಿಡಿದು ಉರಿಗಣ್ಣೆಂ
 ಮುಷ್ಟಧ್ವಂಸಕ ನಾಟ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳ್
 ಚಕ್ರಚೇತನಗೊಳಿಸಿ ಗದೆಯ ಗುಡುಗಿಸಿ
 'ಅಭೀ' ಶಂಕವ ಮೊಳಗಿ, ಪಾಲಿಸೆ
 ಕರಕಮಲ ಚಾಚಿಹ ನಾಲ್ಕು ತೋಳಿನ
 ದೇವಗಳ್

ಅದೋ ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗದ ತಾತಂದಿರ್
 ಧರ್ಮ ಕಾಪಿಡೆ, ಮೈಮೂಳೆ ಕಿತ್ತಿಹರ್
 ಬಾಣ ಮಂಚದಿ ಮಲಗಿಹರ್

ಇದೋ ತಂದೆಯರ್

ಏಳು ಸತ್ತಿಗೆ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಹರ್

ಇತಿಹಾಸನಾಡಿಸಿದವರ್ ನಿನ್ನ ತಾಯರ್
 ಮಾನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡೆ ಕೆಂಡ ಕುಂಡಗಳ್
 ಸೇರ್ದವರ್ ನಿನ ಸೋದರಿಯರ್

ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವಗಿದ್ದವರ್ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಲ ಬಳಗ
 ನೀನಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿಹೆ ಸೋದರಾ
 ಕುರಿಯೇ, ಕುನ್ನಿಯೆ ?

ವಾರ್ತಿಕ -

ಸ್ವಾಮಿ, ಶಕ್ತಿಮೂರ್ತಿಗಳೆ ನಾವು

ಸಾವ ಗೆದ್ದವರ ಬಳಗವೆ ?

ಏನಾದರೇಂ

ಒಕ್ಕೊರಲಿಲ್ಲ ಒಕ್ಕೊಟವಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ -

ಆದಕೆ ಚಿಂತಿಸ ಬೇಡ
ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ನೀ ಹೊರಚೆಲ್ಲು
ಅಮನೆ ಕರ್ತು-ಧರ್ಮ
ನೋಡಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಹುದು
ಫಲಿತವೃಕ್ಷಗಳು ಹೂ ಬಳ್ಳಿ ಹಲವು
ಆವು ಒಕ್ಕೂಟದಲಿರಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಲಿ
ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ಚೆಲ್ಲಿ ಫಲಿತವಾಗಿ
ನಿಷ್ಠಾಸುಂದಿ ತಮ್ಮಾಯುವ ದಾಟಿ
ಜೀವನವ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬುವ
ಆದರಂತೆ ನಿನ್ನ ಬಾಳ ಬೆಳೆಸಬೇಡು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಆ ಬಾಳ ಬೆಳೆಸಲಾಗುವುದು ಮನವು ?

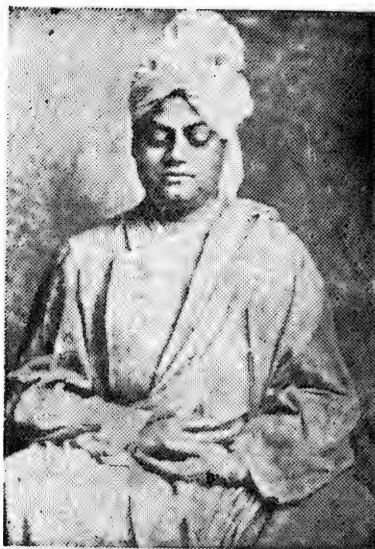
ಸ್ವಾಮಿ -

ಸಾಧನದಿಂದ ಅಪ್ಪದು
ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಈ ಲೋಕ
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೊಡೆ ಆ ಲೋಕ
ಕಂಡು ಅವರಲಿ ಓಡಾಡಬೇಕು
ಅಮನೆ ಸಾಧನ.

ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದೊಡೆ ಆ ಲೋಕ

(ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವನು)

ಅಹುದು ಸ್ವಾಮಿಃ
ನಿಜ ಬೆಳಕ ಕಾಣುತ್ತಿಹೆ

“ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಈ ಲೋಕ
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೊಡೆ ಆ ಲೋಕ
ಕಂಪು ಅದರಲಿ ಓಡಾಡಬೇಕು
ಅಮಾವೆ ಸಾಧನ. ”

ಸ್ವಾಮಿ --

ಅಂತಿ ಸಾಧನು (ಮರೆಯಾಗುವದು.)

ದಾಶಿಕ --

(ಕಷ್ಟಬಿಟ್ಟು) ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣದಾದರೂ

ಪ್ರಾಪ್ತನು. ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಿದ ನಾನೇ ಧನ್ಯ.

(ಹೊರಟುಹೋಗು.)

ದೈತ್ಯ ೬

(ದಾರ್ಶಿಕನು ಕಡಿಬಾಡ ಹಿಮದ ಕಣನೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವನು.)

ಪಾರ್ಶಿಕ -

(ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿ.)

ತೀವಿ ತಲೆಎತ್ತಿ ನಿಂದಿಹ ಈ ಹಿಮಂತನ ಸಡಗರವೇಂ?
ಅಂಬರದಿ ಓಡಾಡುವ ದಿವಿಜರು ವಿಹರಿಸಲೆಳೆಸಿ
ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಬರೆ ನಿಜ್ಜಲೆಗೆ ಮಾಡಿಹರೋ ಇವನ!

ಹಿಮಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರದಿಂ ಪಚ್ಚಿ ಸೋಪಾನದಿಂ

ಸಿಂಗರವಾಗಿ

ವಾರಿದಣವಾರಿಸೆ ಪನ್ನೀರ ಪರಿಮಳವೆರಚಿ

ತನಿವಣ್ಣತಿನಿಸಿ, ಅಲರಲರಿಂ ಉಪಚರಿಸಿ

“ಶುಭಂ ಸಾವಧಾನಂ” ಎಂದೆನುವ

ಹೊಗಳಹಾಡನು ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲದಿ ಹಾಡಿಸಿ

ಬಾಲ ಬಾವುಟ ಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲಗಳನೆಗೆಸಿ

ಮೇಘಮಂಡಲವ ನಮ್ರತೆಯೆಂ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ

ಮೀಚುಗೋಲಿಂ ಗುಡುಗ ನಗಾರಿ ಮೊಳಗಿಸಿ

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಡಿವೆತ್ತಿ, ಆ ದಿವಿಜರ

ಭೂಮಿಗಳಿಸಿ ತರಲನುವಾಗಿ ಗಗನ ತುಂಬಿ

ನಿಂದಿಹ ಈ ಹಿಮಂತನ ಗಡುಸೆನಿತು !

ಎನೆಲೈ ಹಿಮಂತ !

ನಿನ್ನ ಮುಟ್ಟಬಾರದೆ ಮನಿಸರು
 ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆಂ ಅಮಂಗಲಮೇ ?
 ಬಮಗಡ್ಡೆಗಳಿಂಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ
 ಕಮರಿ ಕಂದರಗಳ ಸುತ್ತಗಟ್ಟಿ
 ಚಂಚೊಚ್ಚಿ ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿರುವೆಯಾ ?
 ಬೇಡವ್ವೆ ! ನೀ ಬಲು ಸಾಸಿಗನು
 ನಿನ್ನಿಂದ ಜೀವ ನಿನ್ನಿಂದ ಥಾವ
 ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದೇವ ನೀನೆ ಕಾವ
 ಕಡುಭಟನೈ !

(ಹಾಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅವನ ಸ್ವಯಾಗಿದುವ ಎಂಬ
 ಅರಮದಬಳಿ ನಿಲ್ಲುವನು.)

ಎನಿದೀ ವೈಪರೀತ್ಯ !

ಹರಕು ಚರಕ ಬಾವುಟ ಮುರಕು ಜೋಪಡಿಗೆ
 ಜೀರ್ಣೋಪಹ ಜಗಲಿ, ಸೋತು ನಿಂದಿಹ ಕಂಬಗಳ್
 ಗಾಳಿಗೆ 'ಕಿರ್' ಎನ್ನುವ ಬಾಗಿಲ ಬಡಿದಾಟ
 ನೆಲ ನೇಗಿಲು ಪಾದಂತೆ
 ಸಿಂದು ಮಲಗಲನುವಾಗುತ್ತಿದ ಗೋಡೆ
 ಅರು ಬಿಟ್ಟೋಡಿಹ ಅಶ್ರಮವೋ ಕಾಣೆ !
 (ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ-)
 ಓಹೋ ! ತುಕ್ಕುತಿಂದಿಹ ನೂಲುವ ತಕಲಿ
 ಅದೋ ! ಧೊಳ್ವಾರದ ತಬ್ಬಲಿ ಚರಕ
 ಇದೇಂ, ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತಾ
 ಆಯ್ಯೋ ! ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಹದು ನೆಲವ

ಭಗವದ್ಗೀತಾ

(ಮುಂದೆಹೋಗಿ)

ಆರುಂಟು ಈ ಆರಾಮದಲಿ (ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ)

ಅಬ್ಬ ! ಗಾಳಿ ಕೆಟ್ಟಿಹುದು ಗತಿವಾರುಂಟು ?

ಬಾಳಿ ಬದುಕಿ ಬಡವಾಗಿ ಹೋದಂತೆ ಕಾಂಬುದು.

ಇದೇನಾ ! ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದಿ ಗೋಷ್ಠಿಮೇಲೇನನೋ

ಬರೆದಿಹತ್ (ಓದುವನು)

“ ಸತ್ಯವೆನಗಬೇಕು, ಅಹಿಂಸೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕು

ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಯಾಗಬೇಕು, ಮಾನಧರಿಸಬೇಕು.

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಕಿ ಜೈ ! ಜೈ !! ಜೈ !!! ”

ಓಹೋ, ಗಾಂಧಿ ತತ್ವಧಾರಿಗಳ ನೆಲೆಸಿದ

ತಾಣವಿದಿರಬೇಕು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವಮುನ್ನ ಅಂಗ್ಲರ ನೀತಿ ಬಾಧೆಗೆ

ಸಿಲುಕಿ ನಿಲಲಾರದೆ, ಈ ಎಡೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬಂದೊಡನೆ, ಇದನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಪಾರಿರಬೇಕು.

ಅದಕೆ ಇಂತು ಹರಕು ಮುರುಕಾಗಿ ನಿಂದಿಹುದು.

(ಒಂದುಕಡೆ ಕುಳಿತು.)

ಎನಿತು ರಾಮಭಜನೆಗಳಾಗಿಹುದೋ ಇಲ್ಲಿ

ಎನಿತು ಮಹಾತ್ಮರುಸದೇಶವಾಗಿಹುದೋ ಇಲ್ಲಿ

ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಪಕರ, ರಾಜತಜ್ಞರ, ಸಾಧಕರ

ಸಂಸಾರಿಕರ ಸಾಧನಗೃಹಮಾಗಿ ಮೆರೆದಿಹುದೋ

ಎನಿತು ಹುಲಿಸಿಂಹಗಳ ಹಿಡಿತಂದು ಹೆಂಗರುಳ

ಗೋವಂತೆ ಮಾಡಿಹರೋ, ಏನುಂಟೋ ?

ಅಸಾಧ್ಯವೇನೇನಾಗಿಹುದೋ ಆರು ಬಲ್ಲವರು.

[ಮುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದವಾಗುವುದು.]

ಎನದು ಸದ್ದು !

ಆರೋ ನಡೆದಂತೆ ಸಪ್ತಳವಾಗುವುದು

ಅರನೂ ಕಾಣೆ ! ಆರುಂಟು ?

[ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ]

ಪಾಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತಗಳು ಓಡಾಡುವುದೆನ್ನುವರೆ
ಭೂತವೇ ? ಏನುಂಟೋ ?

ಇಲ್ಲಿ ಜನ ನೆಲಸಿದಾಗ ಗಾಂಧಿವ್ರತಗಳನಭ್ಯಸಿಸಿ
ನಿರಶನವ್ರತವ ಕೈಗೊಂಡು ತಾಳತಾರದೆ ಜೀವ ಬಿಟ್ಟು
ಚಪಲಿಡಿಂ ಈ ರೀತಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿಹರೋ ?

ಈ ಭೂತಗಳಿಗೆ ಅಂಜುನನು ನಾನಲ್ಲ
ನೋಡುವೆನು ಸಾಹಸವ ಎನಮಾಡುವುದೋ ?

(ಎದ್ದು ಹುಡುಕುವನು)

ಸದ್ದು ಆಗುತ್ತಿಹುದು. ಆಗಲಿ.

(ಎಕ್ಕಕ್ಕೆನೋಡಿ)

ಓ ! ಈ ಹೆಗ್ಗಣವೆ ಭೂತ ! ಸರಿಯಾಯ್ತು
ಇದಕುಜುವುದೇ !

ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಇಹುದೇನೋ
ಬಹುವಿಧವ ಬೋಧನೆಗಳ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಇದಕು
ಕೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೊಡೆ ಇದಕೆಲ್ಲಿ ಈ ಧೈರ್ಯ !

(ಹೆದರಿಸುವನು)

ಊಂ ! ಹೆದರಿ ಬೆದರುವ ಮುರಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು
ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನಭ್ಯಸಿಸಿರಬೇಕು, ಎನಿತಾದರೂ
ಅಶ್ರಮದ ಹೆಗ್ಗಣವಲ್ಲವೆ ?

ನೋಡುವೆನು ಇದರ ಬಿಲ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಹುದೋ

(ಹುನುಕಿ)

ಇದೋ ! ಇಲ್ಲೆ ತೋಡಿಹುದು
ಅಯ್ಯಾಯ್ತು ಇನ್ನೇಂ ಇನಿತರಲೆ ಆರಾಮ
ಕುಸಿಯುವುದು.

ಗೋಡೆ ಕಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೊರೆದಿಹುದು
ಇನ್ನು ಮಣ್ಣು ಮಾತೇನಿಹುದು!
ಇನ್ನಿಲ್ಲಿರೆ ಅಪತ್ತು
ಮೊರತುವೆನು. (ಮೊರಕ್ಕೆಬರುವನು.)

(ಬಂದ ಬಂಜೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.)

ಪಾಳು ಮನೆಯೇಂ ಇನಿತರಲೆ ಕುಸಿಯುವುದು
ಗಾಂಧಿ ಮಹತ್ಮನಿನಿತ್ತು ತಪ ಉಪವಾಸಮಾಡಿ,
ರಾಷ್ಟ್ರ ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಾಧಕರ ಬೆಳೆಸಿ,
ಬಲಹಿಂದ ಬಾಳಿ ಬದುಕಲೆಂಬಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ
ಮುಸಿಮುಸಿನೆಗೆ ಬೀರಿ ಓಡಾಡಿಹ ಅಶ್ರಮವೋ
ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಮನದಿಂದ ಹೇರಾಮ
ಹೇರಾಮ ಎನುತ ರಾಮನಾಮದಿ ಪಾವನವಾಗಿಹುದೋ
ಪಾಳುಜಲಹೆಗ್ಗಣಗಳ ಪರಿವಾಟವಾಗಲೆಂದೆಣಿಸಿದನೆ,
ಆ ಮಹಾತ್ಮ

(ಮರೆಯಲ್ಲಿ)

ಹೇ ರಾಂ, ಹೇ ರಾಂ.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಅರಂಭಿತು ಮರೆಯಲ್ಲಿ? ರಾಮನಾಮವ ಜಪಿಸರು!
ಮಹತ್ತರ ತಾರಕ ಉಪದೇಶದಿಂ ಕೆಲರ್ ಇಲ್ಲೆ ನಿಂದು,
ತಪನ ಗೈಯುತ್ತಿಹರೋ ? ನೋಡುವೆನು.

(ಬಂವೆಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಒರಲು ಗಾಂಧೀಜಿಯ ವರ್ತನವಾಗುವುದು.)

ಮಹತ್ತರ್ ! ಎನ್ನು ಕಾಪಿಟ್ಟು ಪ್ರಭು ! ಬಾಪು!

ಈ ಕೊರೆಯ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ

ಅಹಾ ! ನಿನಗಿಲ್ಲುಂ ಈ ಗತಿಯೆ, ಬಾಪು!

ಗಾಂಧಿ —

ಆರವರು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಬಾಧಿಸರ್ ?

ದಾರ್ಶನಿಕ — ಎನ್ನ ಶುದ್ಧ ಭಾವದ ದೇವ! ನಿನ್ನ ಬಾಧಿಸಗೆ
ಬೇರೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಹುದು ಲೋಕ
ಆಡದಿರು ಬಾಪು, ಅಂತಾಡದಿರು.

ಗಾಂಧಿ — ಆರಿವನೊ ಕಾಣೆ ?

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ನೀನ್ ಭ್ರಮಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತಂದ ನಾಡಿಂದ ಬಂದಿಹೆನು

ಗಾಂಧಿ —

ಅಂತಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಲಾಗದು.

ಕಣ್ಣಿನಲಿ ನೀಗತೋರಿ, ಕೈಲಿ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮಿಸುಗುವಿರಿ
ನಿಮ್ಮ ನಂಬಲಾಗದು.

ದಾರ್ಶನಿಕ — ಆಡದಿರು ಬಾಪು, ಅಂತಾಡದಿರು.

(ಕಾಲಮೇಲೆ ಬೀಳುವನು.)

ಗಾಂಧಿ —

(ಗಡಗದಿಂದ.)

ಮೇಲೇಳು.

ಅಂದೊಡೇಂ ಫಲ.
ಎನ್ನ ಕರುಳ ನಾನೇ ಚಿವುಟಿವಂತೆ

ದಾರ್ಶನಿಕ -

(ಎಪ್ಪು)

ಬಾಪು! ತೇಜದೇಹದಿ ಯೋಗದಲಿ ಜರಿಸದೆ
ಮಾನವರಾಗಿ ಈ ಕೊರೆಪ ಚಳಿಯಲೇಕಿರುವಿರಿ ?

ಗಾಂಧಿ -

ಅಂದು ದೇವದೂತರು ಬಂದು, ಪಾಲಕಿತಂದು
'ಬಾ' ಎಂದು ಕರೆದರ್. ಬರುವೆನೆಂದೇಳೆ
ಕೈಕಾಲ್ ಬಗಿದು ಸೆಳೆಯಿತು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಆ ದೇವ ದೂತರ್ ನಿಮ್ಮ ಬಂಧಿಸಿದರೆ ?

ಗಾಂಧಿ -

ದೇವ ದೂತರ್ ಅಂತೆಸಗುವರೆ ?

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಮತ್ತಾರ ?

ಗಾಂಧಿ -

ನೀವೆನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದಿರಿ.
ನೀವೆಸಗಿದಪಚಾರದಿಂ ಇಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ಬಂಧನವಾಯ್ತು.
ದೇವದೂತರ್ ಕಣ್ಣಿನೀರುಂಟಿ, ನಿಮ್ಮಜನ ನಿಮ್ಮ
ಬಂಧಿಸಿದರೆ ? ಎನುತ ಆಗಸವ ಸೇರಿದರು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ನಾನಲ್ಲ ಬಾಪು.

ಅಂದು ನಿಮ್ಮ ಭೌತದೇಹವ ಬಹು ವಿದ್ಯಂಭಣೆಯಿಂದ
ರಾಸ್ಟ್ರೀಕ್ತದಿಂದ ಭಸ್ಮನಾಡಿ, ಗಂಗೆ ಸಂಗಮ ಮಾಡಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಂದ ಬಲುಧನವ ಸೇವಿಸಿ

ಬಡವರಾರಾಧಿಸಿಹೆವು

ಭಜನೆಗಳ ಮಾಡಿದೆವು. ನಿಮ್ಮ ಪಾಪುಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ
ಬಲು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆವು. ಗಂಟೆಗಳ ಬಾರಿಸಿ
ಎಳೆನೀರು ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ ದೇವರನಭಿಷೇಚಿಸಿದೆವು
ನಿಮ್ಮ ಸಫ್ಲತೆ ಕೋರಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮಾಡಿದೆವು
ಮೂಮಾಲೆ ಮಧ್ಯೆ ಪಚ್ಚಿ ತೆನೆಯಂತೆ

ಮಾತು ಮಾತಿಗು ನಿಮ್ಮ ವೈಸರ ಬಳಸುತಿಹೆವು
ನಿಮ್ಮ ಭಾವ ಚಿತ್ರವ ಕಂಡು 'ಬಿಟ್ಟು ಪೋದೆಯಾ

ಬಾಪು!'

ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರ ಬಿಡುತಿಹೆವು

ಅದೇಕೆ ಬಂಧನವಾಯ್ತು ನಿಮಗೆ? ಬಾಪು!

ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಚಾರಮಾಡಿದೆವು.

ಗಾಂಧಿ -

ಉಪಚಾರವಲ್ಲ, ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲ ಅವು

ಪಂತ್ರದ ಮಾವುಗಿಡದಂತೆ

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಬಾಪು

ನಿಜಕು ಮಾಡಿದೆವು

ಗಾಂಧಿ -

ಮೆರುಗು ಮೂತಾಡಬೇಡ

ನಮ್ಮ ಧನದಿಂದ ಬಂದ ಫಲವದು

ಹಿಂದೆ ಛಸ್ತಾಸುರಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವರದಂತೆ ಅಗಿಹುದು

ನಿಮಗೆ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಹಾಗಿಲ್ಲ ಬಾಪು ! ನಿಮ್ಮ ತತ್ವಗಳ ಹಿಡಿದು

ರಾಷ್ಟ್ರ ಸತ್ಪಥವ ತುಳಿಯುತ್ತಿಹುದು

ನಿಮ್ಮಿಂದ ದತ್ತವಾಗಿಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಪಿಡುವೆವು

ನಿಷ್ಪತ್ತ ಸಂದೇಶ ಸಫಲಗೊಳಿಸುವೆವು

ಗಾಂಧಿ -

ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನಿರು

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೇಕೆ ಈ ಬಂಧನ ?

ತೇಜರೂಪದಿ ಅ ಸುಖವ ಸೇರುತ್ತಿದೆ

ಹೇ ರಾಂ, ಹೇ ರಾಂ.

ದಾರ್ಶಿಕ - (ಮೌನ)

ಗಾಂಧಿ -

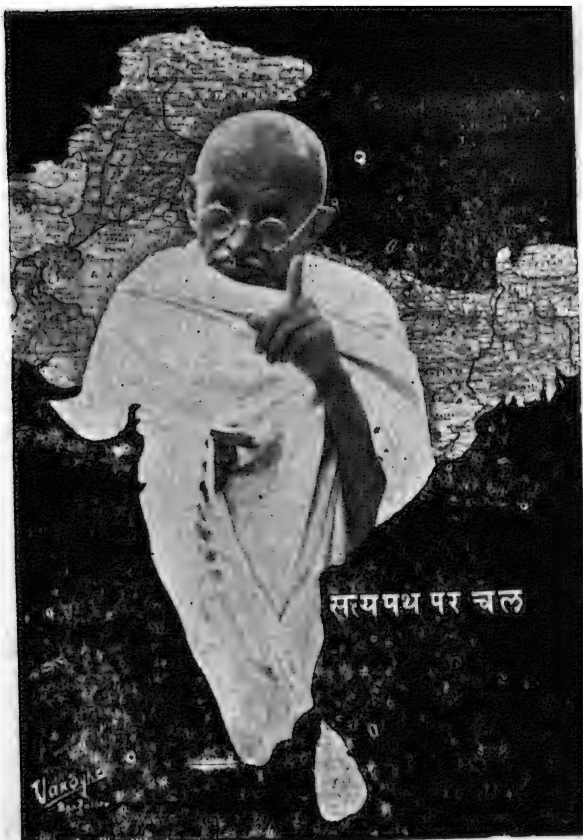
ತಪದ ಬಲದಿಂದ

ರಾಷ್ಟ್ರ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯ, ಜೀವ ಜೀವರ

ನೋಡುತ್ತಿಹೆನು

ಅರಾರು ವಿನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿಹರೊ, ಎಂತೆಂತು

ಹಿಡುತ್ತಿಹರೋ. ವಿಶಾಸ ಪಾತುಕವಾರು

“ સ્વાતંત્ર્ય સ્વસ્ವીકૃત્વાપનાદિતು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ! ”

ರಾಷ್ಟ್ರ ದ್ರೋಹಕರಾದು ಎನಿತೆನಿತು ಎಂಬುದು.
ಮರೆಯ ಕೃತ್ಯಗಳೇನೇನು ? ಮಾತೇನು ?
ನಾಟಕರಂಗದಲಿ ಆರಾರು ಏನೇನನೆಸಗುತ್ತಿಹರೋ
ಕಾಣುತ್ತಿಹವು.

ಅವರ ಕನಸಿನಲಿ ಮನಸಿನಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿಹವು
ಅವರಿಸಗುತ್ತಿಹ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ
ಭವಿಷ್ಯ ಕಾಲಗರ್ಭದಲಿ, ಮೇಘಮುದ್ರಿತ
ಆಗಸದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಹುದು.
ಎಚ್ಚರಿಕೆ ! ಕೆಂಧೂಳೆದ್ದಿಹುದು
ಸಿಡಿಲೆರಗಿ, ನಾಡೆ ಕಣ್ಣೀರಿಂದ
ತೋಯ್ದೀತು ! ಎಚ್ಚರಿಕೆ !
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವಪ್ನದೋಡಾಟವಾದೀತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ !

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಮತ್ತೇನ ಮಾಡಬಯಸುವಿರಿ ಬಾವು !

ಗಾಂಧಿ -

ಸತ್ಯವೆಂದುಸರದೆ, ಸತ್ಯವಾಚರಿಸು
ಮರ್ಮಮಾತುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಧೀರನಾಗಿ ನಿಲ್ಲು
ಸಮಭಾವ ನೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಪವಿತ್ರನಾಗು
ನಮ್ಮ ಹೆಸರ ಹೇಳಿದೊಡೆ ನಮಗೆ ಒಪು ನೋವು
ನಾವು ನಡೆಸಂತೆ ನಡೆದರೆ ಅದುವೆ ನಿಮ್ಮ
ನೀಡ ಮುಕ್ತಿ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅಂತಾದೊಡೆ ನಾವದನಾಚರಿಸುವರೆಗುಂ
ನೀವಿಲ್ಲೆ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರಗುತಿಹಿರಾ ?

ಗಾಂಧಿ -

ಮತ್ತೇನ ಮಾಡುವುದು
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪಾಶಗಳಂ ಬಂಧಿಸಿಹಿರಿ.
ನಿಮ್ಮ ಶ್ವೇತವ ನೀವೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು
ನಿಮ್ಮ ಕುಶಲವ ನೀವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಕೆಡಕು ಕಳಚಿದ ಮನದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ 'ಬಾಪು'
ಎಂದೊಡನೆ ನಮಗೆ 'ಪೋಕ್ಷ'

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅದುವೆ ಬಾಪು ನಿಮ್ಮಾಣತಿ

ಗಾಂಧಿ -

ಅದುದು ಅದುವೆ ಕೊನೆಯಾಣತಿ
ಹೊರಡು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಸತ್ಯವತಾರಿ ಬಾಪು ನಮಿಸುವೆನು.

(ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಡುತ್ತಾ)

ಸತ್ಯವರಿತವರಿತ್ತು ಸಂಸೇಶ ಮಾಲೆಗಳ
ಪೊತ್ತು ಪೋಗುವೆನು ನಾಡಿಂಗಿ,
ಇದರಿಂ ನಾಡ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನೋಡುವೆನು ಭವ್ಯವ.

దృశ్య 2

(చిట్టినగరద జనభరిత బీదియొందరల్లి దా తీరకన న నేర.)

దార్శిక -

ఎమ్మ నాడిన నిలువు, బీకవు ఇల్లుంటు
ఇతిహాస ముడిలల్లి హిరిరత్న దంతే ఈ నగర

(పత్తరస్థలదల్లిసంతు.)

బన్నిరే బన్నిరే సంచేర తందివేను అల్లింద
దేచ్చుంటు మేచ్చుంటు ముఖవుంటు సత్తువుంటు
సాధిసువ బోధిసువ పరిసువ మురిసువ

(జనర గుంపు నేరువుచు)

శ్రీ ఎత్తి దేవువేను సత్కవిను సత్కవిను
ఈ నాడు సామనాన్యనల్లి, సామనాన్య జననల్లి
ఈ గాళి బీకకు, ఈ నీరు ఈ నోటి
ఈ యుసిరు, ఈ దేవరు, దేచ్చుంటు మేచ్చుంటు
రాస్త్రగళు నీతిగళు ధర్మగళు కర్మగళు
నిజసింటు బలవుంటు ముఖవసాధిసుదుంటు
యోగిగళు, త్యాగిగళు, రాగిగళు, విరాగిగళు,
శాస్త్రకరు, సిద్ధకరు, తిల్పకరు, ముఖారకరు,
సబ్బిగరు, ధమ్మిగరు, గాయకరు, చిత్తకరు
యారుంటు యారిల్లి పనుంటు పనిల్లి

ಜನ ೧ -

ಅರಿವನೊ ಕಾಣೆವು

ಹುಚ್ಚನಂದದಿ ಆಡುತಿಹನು

ಜನ ೨ -

ದೇಶ ಪ್ರೇಮದ ಹುಚ್ಚನಿವ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೋಗಿಹುದು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿಹುದು ಎನಬೇಡಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಲ್ಲಿಹುದು ನಿಮಗೆ.

ಜನ ೩ -

ಇವರು ಹುಚ್ಚನಿವ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿಹುದು. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರನಿಹುಹು.

ಎಂದೆನುವ ಅರಿವಿಲ್ಲ ಇವಗೆ

ಹೀಗೇಕೆ ಆಗಿಹುದೊ ಇವಗೆ ಪಾಪ !

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತಂದವರ ಕಡೆಗೆಯೆ ನೋಕಿಹಿರಿ.

ಕಡುಪಾಶ ಹಿಡಿ ಬಂಧ ಕಟ್ಟಿಹುದು ನಿಮ್ಮ

ಒಳಗುದ್ದು ಸಿಡಿನುದ್ದು ತಟ್ಟಿಹುದು ನಿಮ್ಮ

ಮುಂದೆ ಮುಂದೆನುತ ಹಿಂದಾಗಿ ಹೋಗಿಹಿರಿ

ತಿಳಿವಿದ್ದು ತಿಳಿವಿಲ್ಲ ಬಲವಿದ್ದು ಬಲವಿಲ್ಲ

ಹುಚ್ಚಲ್ಲ ಬೆವ್ವಲ್ಲ, ಅರದುಚ್ಚು ಅರಬೆವ್ವು.

ಜನ ೩ -

ಅರಿವನೋ ! ಅತಿಯಾಗಿ ಆಪುನನು
ಹುಚ್ಚಂತೆ ಬೆಪ್ಪಂತೆ, ಹಿಡಿಯಿರೋ ಇವನ

ಜನ ೪ -

ಹಾಗಲ್ಲ ಹಾಗಲ್ಲ, ತಡೆಯಿರಿ
ಯಾರಲ್ಲಿ ಏನುಂಟೋ ತಿಳಿದವರು ಆರುಂಬು?

ಜನ ೫ -

ಇಲ್ಲೇಕೆ ಬಂದಿಹನೋ
ಹೋಗೆಂದು ಪೇಳಿರೈ

ಜನ ೬ -

ಜನವ ಹುಚ್ಚು ಬೆಪ್ಪೆನ್ನವ
ಇವನ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಿಸುವವು
ತೂರಿರೋ ಕಲ್ಲುಗಳ.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಆರವೈ ಧೀರರು !
ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಿಂ ಚಪಲ ಚಪ್ಪರಿಸುವರು
ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಾತ್ರ ಬಾಳೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗಿಳಿದುದೇ ?
ಹಾ ದೇವ, ಹಾ ದೇವ!

ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಗೌರವವಂಶ
ಸಾಗರವ ಗುಟುಕಿಸಿ, ಮೇರುವನೆ ತಿರುಗಿಸಿ
ಗಂಗೆಯನೆ ಉರುಳಿಸಿ ಸಗ್ಗವನೆ ಸೆಕೆತಂದ
ಗಾಂಧೀವ ಕೈಗೊಂಡ ನೀರವಂಶವೆಂದು

ಕಲ್ಲುಮುಣ್ಣಂ ಕೈಗೊಂಡಿಹುದೇ ?

ಹಾ ದೇನ! ಹಾ ದೇನ! ಕಾಲವೆ, ಕನಿಕರವ ತೋರೈ

ಜನ ೧ -

ಅದೋ ಕಣ್ಣೆಂ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿಹುದು

ಹುಚ್ಚನಲ್ಲಿವ

ಜನನ ಕಂಡು ಸಂತಾಪ ವಡುವ ಹುಚ್ಚನೆ ?

ಹಾಗಲ್ಲ! ಹಾಗಲ್ಲ.

(ಗುಂಪು ದಾರ್ಶಿಕನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು.)

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಏನ ನೋಡಿವಿರಿ ನನ್ನಂ ಜೋಲು ಮುಖದಿಂ.

ಮುಖವರಳಿ ಕೆದರಲಿ ಕಣ್

ಕಿವಿಗಿದರಿ ಕೇಳಿಕೇಳಿ ಆಗುತ್ತಿಹುದು

ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೂಗಿಂದ ಕೂಗು

ದೇವ ಲೋಕದಿಂ ಪಿತ್ಯಲೋಕದಿಂ ವೀರಲೋಕದಿಂ

ಬಾಣ ಮಂಚದಿಂ ಕಂಪ ಕೂಡದಿಂ ಗುಂಡಿನೇಟಿನಂ

ಕೂಗುತ್ತಿದೆ ಕೂಗಿಂದ ಕೂಗು

‘ಕಾಪಿಡಿರಿ ಧರ್ಮವನು ಕಾಪಿಡಿರಿ ಬೆಳಕನ್ನು

ಕಾಪಿಡಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನೀತಿಗಳ

ಕಾಪಿಡಿರಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ’ ಎಂದೆನುವ ಮಾತು

ಹೊರೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಮೆರುತಿಹುದು ನಮ್ಮ

ನಿಂತೇನ ನೋಡುವಿರಿ,

ಮನಮಂಕು ಹರಿಯಲಿ

ಮೈ ಜೋಪು ಇಳಿಯಲಿ

ಎಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪಿತನಿಂದು ಸೆಡೆದು ಗೇಣಾಗಿ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ
ಕೊರೆಗುತಿಹನು

ನಾವೆಸಗಿದಷ್ಟೆ ಹಿಡಿಪಾಶವಾಗಿಹುದವರೆ

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩

ಈ ಮಾತು ನಿಜವುಂಟೆ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ ೪

ನಮ್ಮಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತಗೆ ಬಂಧನವೆ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ ೫

ಅ ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸಲವುದೆ ?

ಪಾರ್ಥಿವ -

ಅಪ್ಪುದಪ್ಪುದು

ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮವ ನಾವೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು

ನಮ್ಮ ಕುಶಲವ ನಾವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಕೆಡಕು ಕಳಚಿದ ಮನದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ 'ಬಾಪು'

ಎಂದೊಡನೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತಗೆ ಮೋಕ್ಷ !

ಆ ಗುಂಪು ಈ ಗುಂಪು ಸೊಂಪಾಗಿ ಸೇರೋಣ

ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರ ಒಲುವಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡೋಣ

ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿನಕ ಹೊಸ ಬೆಳಕ ಹರಿಸೋಣ

ಒಳಹುಳುಕು ಮನ ಕೊಳಕು ಕತ್ತರಿಸಿ ಎಸೆಯೋಣ

ಹಲ ಮುಖದ ನಗುಮುಖವ ಮನಸಾರೆ ಕಾಣೋಣ

ಜೀವ ಜೀವರ ನೇಹ ಬೆಳಸೋಣ ಬೆಳಗೋಣ

ಬನ್ನಿರೈ, ಸೇರಿರೈ ಇದೆ ಸಮಯ ಇದೆ ಸಮಯ

ನಮ್ಮ ತಡವರಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಎದ್ದೇಳಿ

ಬೆಂಬಲವ ನೀಡೋಣ ಭವ್ಯ ಭಾರತಿಯ ಕಾಣೋಣ
(ಮೈಮರೆತಂತಾಗಿ)

ಓಹೋ ಅದೋ ನೋಡಿ, ನೋಡಿ
ಬರುತಿಹಳು ಮಾತೆ ಸ್ವಾಲಂಕೃತವಾಗಿ
ಕೆಂದಾವರೆ ಮಂದಗಮನದಡಿಗಿಜ್ಜೆ ಫಲ್ ಸಂದಿಹುದು
ಮಿರುಗು ಪೀತಾಂಬರವುಟ್ಟು ಹೊಳೆವ ಅಭರಣತೊಟ್ಟು
ಎಳೆಕಳೆಯ ಚಂದಿರ ವದನೆ ಬರುತಿಹಳು ಬರುತಿಹಳು
ಕೋಟಿರತ್ನ ಕಿರೀಟ. ತ್ರಿವರ್ಣಧ್ವಜಹಾರಾಟ
ಹವಳತುಪ್ಪಿಯಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿಹುದು ಎಳೆನೆಗೆಯು
ಬಾರೌ ತಾಯೆ, ಭಾರತಿ, ಬಾರೌ

(ಕೈ ಎತ್ತಿ ಕೂಗುವನು)

ಬನ್ನಿಗೈ ದೇವಿ ಬಂದಿಹಳು
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕಂಚುಕಂಠದಿಂ
ಹೊರಡಲಿ ಚೈಕಾರ

(ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕಾರಮಾಡುವನು)

ಬಾರೌ ತಾಯೆ,

ವಿಶ್ವಸೀತವದು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿಹುದು
ವಿಶ್ವಭಾರತಿಗೆ ವಿಶ್ವ ಪ್ರೇಮವಿಹುದು-

ತಾಯೆ,

ಎರು ವಿಶ್ವ ಸಿಂಹಾಸನವ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಾಧಕರ ನೀರ ಬಾಹು ಸೋಪಾನ
ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ವಾಹಕರ ಚತುರ ಕಲೆಯ ಸೋಪಾನ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಪಿಡುವ ಧೀರ ವಜ್ರದೈವಯ ಸೋಪಾನ

ದೀನರ ಸಲಹುವ ಕೈಚಿನ್ನ ಸೋಪಾನ

ಎರು ತಾಯೆ, ಎರು ವಿಶ್ವ ಪೀಠವ

ಕಣ್ಣನೋಟವೇಕೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಓಡುವುದು ತಾಯೆ

ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣದಂತೆ ಸಿದ್ಧವಿದೋ, ನಿಂದಿಹೆವು ನಿಂದಿಹೆವು
ನಗೆಮುಖದ ತಾಯೆ ಎರು, ಎರು.

ಸತ್ಯಮೇವಜಯತು

ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋ ಧರ್ಮಃ

ಊಂ, ಎರು.

ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ

ಸರ್ವೇಜನಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು

ಕೂಡುವುದು ತಾಯೆ ಸುಖಾಸನದಿ

ವಿಶ್ವಭಾರತಿಗೆ ಬಹುಪರಾಕ್ !

ವಿಶ್ವಮಾತೆಗೆ ಬಹು ಪರಾಕ್

(ಮೇಲೆನೋಡಿ.)

ಓಹೋ ! ಓಹೋ !

ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಬರುತಿಹರು ದಿವಿಜರೆಲ್ಲ

ಸಗ್ಗ ಬರಿದಾಗಿಹುದು

ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳು ಹರಸುತಿಹವು

ಎಲ್ಲ ಪಿತ್ಯಗಳು ತೃಪ್ತರಾಗಿಹರು

ಅಹ! ಮಾತೆಯೇಂ ಭೂಷಿತಳಾಗಿ ಎಳೆ ನಗೆಯ

ಬೀದುತಿಹಳು

ಎಂ ! ಸೌಭಾಗ್ಯ ನೋಟವಿದು

ಚಾಮರವನಿಕ್ಕುವರು, ಸತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಡಿದವರು

ಶೃಂಗಾರ, ವೈಯ್ಯಾರ
ನಾಟ್ಯಗಳು ನೃತ್ಯಗಳು
ಆನಂದ, ಆನಂದ, ಆನಂದ!!!

(ಕುಣಿಯಲು ಹೋಗಿ ಕನಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದು)

ಇದೇಂ, ಕನಸೇ, ಕನವರಿಕೆಯೇ! (ನಗುವಳು)

(ಎಸುರಿಗಿಪ್ಪ ಗಾಂಧಿ, ವಿವೇಕಾನಂದ ಬುಡ್ಧ ಇವರೂಗಳ
ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ)

ನಿಮ್ಮ ಕನಸ ಸಂದೇಶ ಮಂಗಳವ ಮಾಡಲಿ.
ಚಣವೊಂದ ಕಳೆಯದೆ ಶ್ರಮಿಸುವೆನು ನವಗಾಗಿ
ಭರಿತ ಭಾರತಿಯ ಭವ್ಯವರಳಲಿ.

(ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಚರಕವನ್ನು ನೋಡಿ)

ಬಾರೈ !

ಎಮ್ಮ ಭವ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ನೀ ಸೇತು
ಸವಯುಗದಾರಾಧನೆಗೆ ನೀ ಹೇತು.

ಆ ಯುಗದಿ ಶ್ರೀರಾಮ, ರಾವಣಾದಿಗಳ ಸಂಹರಿಸೆ
ಸಾಗರವ ದಾಟಲು ನೀನಾದೆ ' ಶ್ರೀರಾಮಸೇತು ' ವೆಂದು
ಈ ಯುಗದಿ ಮನದಹಿತವನು ದಹಿಸೆ
' ಚರಕ 'ವೆಂಬಭಿದಾಸದಿ ತಿರುಗುತಿಹೆ

ನಿನಗೆ ಮನೆಮನೆಯೆ ಆಶ್ರಮ
ಮನಮನವೆ ಮಂಟಪ

(ಚರಕದಿಂದ ನೂಲುತಾ)

ಶ್ರೀರಾಮನಾಮದಿ ತಿರುತಿರುಗಿ
ಆ ರಾಮರಾಜ್ಯವೆಳೆತಾರ್ಚಿ.

ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಮ
ಸತಿತ ಪಾಪನ ಸೀತಾರಾಮ
ಇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ ಸೀತಾರಾಮ
ದುಷ್ಟ ಸಂಹಾರಕ ಜೈಜೈರಾಮ
ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ರಾಜಾರಾಮ
ಮಂಗಳರೂಪ ಸೀತಾರಾಮ

ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
1	5	ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ	ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ
2	1	ಆರುಂಟು	ಆರುಂಟು
3	6	ಧೃವತಾರೆ	ಧೃವತಾರೆ
5	5	ನಡೆಸಿಹಿರಾ	ನಡೆಸಿಹಿರಾ
10	9	ಭತ್ತಿ	ಭತ್ತ
11	11	ಕಾಪಿಟ್ಟಿಹಿರಿ	ಕಾಪಿಟ್ಟಿಹಿರಿ
14	16	ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರ	ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರ
15	3	ವಕನಿಷ್ಟ	ವಕನಿಷ್ಟ
15	7	ತೊಡರೇಕೆ	ತೊಡರೇಕೆ
15	12	ಅನುಷ್ಠಾನ	ಅನುಷ್ಠಾನ
17	4, 7	ಸೃಷ್ಟಿ	ಸೃಷ್ಟಿ
18	20	ಸದ್ಭ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ	ಸದ್ಭ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ
19	13	ಅನುಷ್ಠಾನ	ಅನುಷ್ಠಾನ
22	2	ಬಂದಿಹರಿ	ಬಂದಿಹರಿ
23	20	ಸಾವಿತ್ರ	ಸಾವಿತ್ರ
13, 25	9, 4	ಭಗವನ್	ಭಗವಾನ್
25	15	ಐತಂದೆಡಿ	ಐತಂದೆಡಿ
29	4	ವಾಚೀಯ	ವೀಜಿಗಳು
29	19	ಉತ್ತಮರಾಗಿಹರಿ	ಉತ್ತಮರಾಗಿಹರಿ
32	17	ಒಡದೆಳಿ	ಒಡದೆದ್ದು
33	10	ಸಿದ್ಧಗಳ	ಸಿದ್ಧತೆಗಳ
36	11	ಹದಮಾಡ	ಹದಮಾಡಿ

ಇದೇ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು :

೧. ಬೆಳದಿಂಗಳೋಲೆಗಳು

(ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ, ಮೆಲು ಕೃಂಗಾರದಿಂದ ಆದರ್ಶ ದಂಪತಿಗಳನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಬೋಧಕ ಗ್ರಂಥ)

೨. ರಾಮುಣ್ಣಿ (ಜೀವನ ಚಿತ್ರ)